

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6413 | 6 PAGINI — 30 BANI | SIMBĂȚĂ 27 DECEMBRIE 1969

ÎN PAG. A V-A

PRIM PLAN

O NOUȚATE:

„CLUBUL SUPTERILOR ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL”

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT DE CĂTRE AMBASADORUL EXTRAORDINAR ȘI PLENIPOTENȚIAR AL REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

La 26 decembrie 1969, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe Nguyen Dang Hanh, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Vietnam în Republica Socialistă România.

Cu această ocazie, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și ambasadorul Nguyen Dang Hanh, au rostit scurte cuvântări.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a avut o convorbire cordială, tovarășească cu ambasadorul Nguyen Dang Hanh.

La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat și George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

Ambasadorul Republicii Democratice Vietnam a fost însoțit de membri ai ambasadei.

ANCHETA NOASTRĂ in județul MEHEDINȚI

PENTRU OMUL ȚĂRNIC ȘI ZONA DE DEAL ASCUNDE COMORI

Rezultatele obținute de agricultura cooperatistă a județului Mehedinți sînt, fără îndoială, net superioare anilor anteriori. Referindu-se la acest lucru tovarășul inginer Marian Pufan, președintele Uniunii județene a cooperativei agricole subliniază faptul că mediile recoltelor realizate la unitatea de suprafață au fost anul acesta duble comparativ cu 1938 și cu circa 50 la sută superioare anului 1962. Mediile, însă, pentru că în timp ce în cadrul unităților agricole din sud recoltele actuale echivalează cu trei (la grâu și porumb) și patru (la cartof și mazăre) față de producția din perioada 1938, în zona de deal — unde există cam o treime din cooperativele agricole din județ — nivelul re-

coltelor obținute de multe dintre ele este departe de a fi satisfăcător.

Factorii ce au determinat o asemenea stare de lucruri sînt multipli, în linia marii reducerii se la: nesatisfacerea relației: condiții de climă și sol — sectoare de producție create și dezvoltate; posibilități încă reduse pentru mecanizarea lucrărilor; groutăți în ceea ce privește valorificarea produselor agricole specifice zonei (îndeosebi a fructelor și lăptelui); insuficiența forței de muncă; scoaterea din circuitul agricol a mii de hectare aflate într-un stadiu avansat de eroziune; dirijarea fondurilor proprii și a creditelor primite de la stat către sectoarele de pro-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a III-a)

CĂTRE Comitetul Central al Partidului Comunist Român tovarășului Nicolae Ceaușescu, Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Angajați cu întreaga lor energie creatoare și capacitate de muncă în istorica operă de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, oamenii muncii din Capitală raportează, cu deplină satisfacție, conducerii partidului și statului, Dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, realizarea, cu cinci zile înainte de termen, a sarcinilor de plan pe acest an.

Intrecerea socialistă inițiată între organizațiile de partid județene în cinstea mărețelor evenimente ale acestui an — Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român și a 25-a aniversare a eliberării patriei — a generat în cadrul fiecărui colectiv, în fabrici și uzine, în institutele de proiectări și cercetări, pe șantiere, o puternică emulație în muncă în vederea îndeplinirii programului de dezvoltare a economiei naționale, îmbogățirii cu noi și însemnate valori materiale a avuției poporului nostru.

Ca rezultat al înaltei responsabilități în muncă, al preocupării susținute pentru valorificarea superioară a potențialului tehnic și uman, pentru angajarea tot mai deplină a rezervelor interne și în circuitul producției, prevederile planului au fost depășite luna de lună, trimestru de trimestru. Pe această linie de continuitate și rodnic efort, ziua de 26 decembrie marchează îndeplinirea planului anual, fapt ce deschide perspectiva realizării unui volum suplimentar de producție de peste 500 milioane lei.

Față de prevederile planului, bilanțul ce ni-l prilejuește acest sfîrșit de an consemnează de pe acum importante depășiri: 2.138 tone la laminat finit, 2.195 tone la țevi din oțel, 1.554 pompe centrifugale, 4.436 băi emalate din fontă, 26.000 anvelope, 137.000 perechi încălțăminte, 255.000 mp. țesături tip mătase, confecții textile în valoare de 87 milioane lei s.a. Pînă la 30 septembrie s-au economisit 6.640 tone metal, cu 2.640 tone mai mult decît angajamentul anual, au fost modernizate peste prevederile planului aproape 200 produse fabricate de industria constructoare de mașini. Pînă în prezent au fost puse în funcțiune înainte de termen planificate 18 capacități de producție.

În decursul a trei trimestre, institutele de proiectări au redus valoarea lucrărilor de construcții-montaj în fața de proiectare cu 974 milioane lei, față de angajamentul anual de 965 milioane lei, aprovizionările din import au fost diminuate cu 134 milioane lei valută; a fost scurtată durata de întocmire a documentațiilor cu 193 mii zile. În aceeași perioadă, institutele de cercetări au realizat economii de 97 milioane lei valută prin reducerea importurilor de aparate, instalații, materii prime și materiale; au economisit 645 mii ore de cercetare și proiectare.

Angajamentul Consiliului popular al municipiului București a fost depășit, contribuția maselor de cetățeni la acțiunile gospodărești materializîndu-se în 419 milioane lei economii, față de angajamentul anual de 350 milioane lei.

Insuficiența de întreaga politică internă și internațională a

(Continuare în pag. a III-a)

REZULTATELE DIN ACEST AN CERTIFICĂ: RAFINARIA BRAZI

ÎN 1970 INSTALAȚIILE NOI VOR PRODUCE LA NIVELUL SARCINILOR DE PLAN

... Era la începutul acestui an. Iarna, zăpada, viscolul, nu împiedicau însă ritmul alert de lucru pe șantierele construcției instalațiilor de majore a producției de sileni și a celei de izomerizare din cadrul Rafinării Brazi. Graficele înregistrau cu regularitate depășirea zilnică a stadiilor valorice și fizice conturînd fără echivoc posibilitatea intrării lor în funcțiune cu mult înainte de termenele stabilite. Așa

schimb, din biroul cu al cărui specific sînt familiarizați, pentru a se duce să lucreze direct în producție și în trei schimburi? S-a propus să se apeleze la sprijinul organizației U.T.C. Argumentul? Și cu alte prilejuri tinerii au răspuns cu responsabilitate chemărilor Comitetului de direcție în momente dificile. ... Fără a sta pe gânduri, fără a face calcule de ordin strict material — maestrul Nicolae Andrei, inginerul Paul Mănescu, Năstase Constantin, Ion Crean-

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a III-a)

TINERETUL ȘI CULTURA DEDUCȚII

Citeva zile m-am aflat, seara, în mijlocul unui entuziasm alt de puternic, că mă întreb de ce nu mișcă mori de vînt? Fîlindcă e clar că s-a consumat energie, și-atunci? Apa-n cădere face lumină, lumina pune-n mișcare uzine, tot iese pînă la urmă măcar un cui. Entuziasmul la ce folosește, ce produce concret?

Aștept marile descoperiri epocale cînd sentimentele vor deveni energii măsurabile și le vom putea folosi ca pe curentul electric. La ce bun, de nu, atîta amar de iubire, de ură, și de entuziasm? Cînd prima lampă de noapte se va aprinde cu un „te iubesc”, un om va însemna un program de utilitate. Pentru că iată, citeva seri la rînd m-am aflat în mijlocul unei stări colective sentimentale alt de puternice că nu pot să nu mă întreb la ce bun? Ei, da, pentru ce?

E foarte sigur că muzica ușoară ține de muzică, în general, indiferent că este, sau nu, așa cum se spune, compartimentul cel mai facil. Dar muzica e între arte la mare cinste și cinste e în împărăția ei pînă la margini, și-n felul acesta, vrem sau nu vrem, muzica ușoară tot artă e; de artă ține, în orice caz. Nici nu mi-ăș închipui altfel marea ei forță mobilizatoare, marea ei putere de influențare, dacă nu tocmai pe baza impresiilor estetice, a capacității de emoționare sensibilă. Că a fost cadriul, fox-trotul sau tangoul, că este rolul sau seikul, epocile și-au plătit tributul egal, în toate acele suspine „pe timpuri”, dansul la modă joacă un rol egal. Și dacă nu de impresie profundă ar fi vorba, de un fel concret de emoție cu pierdere de energie, cum ar intra muzica ușoară alt de pregnant în biografia de epocă?

de SĂNZIANA POP

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI E RUȘINE SĂ MUNCEȘTI?

AVATARURILE PARAZITISMULUI

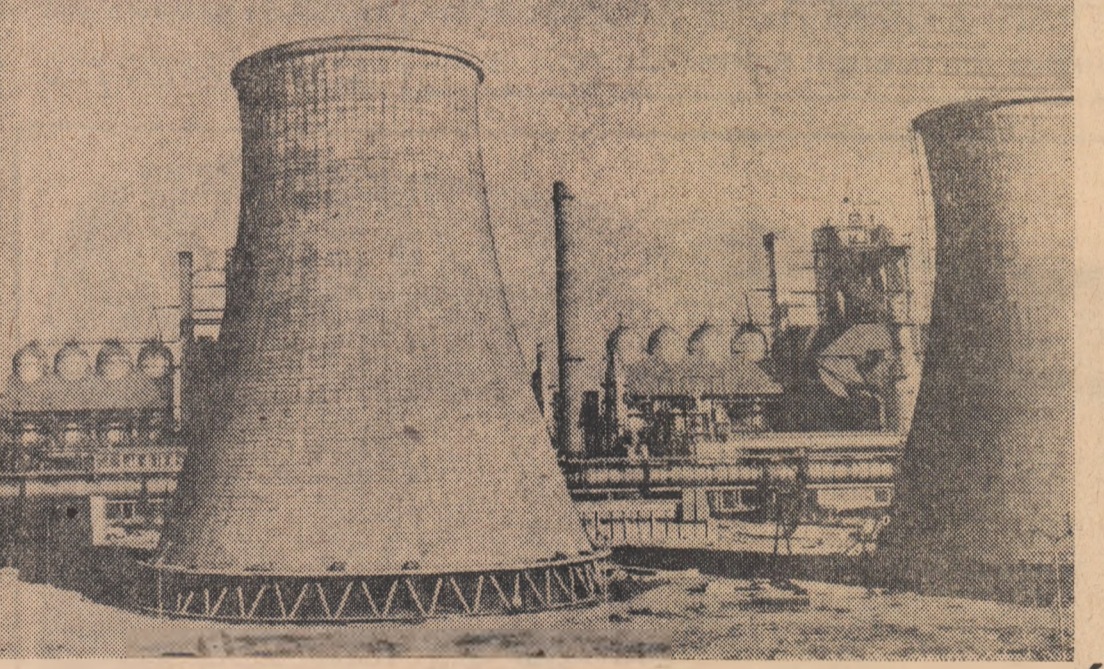
„Munca e o lege. Cine n-o primește, socotind-o plictisală, o îndură mai tirziu ca pe-o povară. Nu vrei să-i fii prieten, ai să-i fii sclav”.

O fi avut dreptate Victor Hugo? Rămîn valabile concluziile la care a ajuns acum mai bine de un secol?

La noi, angajarea hotărîtă a mării majorității a populației, aportul efectiv la destinele societății, îl confirmă cu prisosință pe scriitorul francez. Mai întîlnim însă, din păcate, destui tineri care se tirăse prin viață fără s-o onoreze cu participare efectivă.

Infirmă această minoritate parazitărilor concluziile citate în capul materialului? Se poate, oare, vorbi de caracterul legitim al activității umane? Nu se poate, cu alte cuvinte, trăi fără muncă?

Cum arată o zi din viața unui „liber-profesionist”? Iat-o reproducă generos de el însuși. (Interlocuitorul nostru are 21 de ani, locuiește în cartierul Balta Albă împreună cu părinții, o so-

Galați, Combinatul siderurgic, vederea generală de pe platforma fumalelor

„Mă întorc pe la prînz, mîncînc, (tot pe banii altora — n.n.) mă culc vreo două ore și pe urmă plec în oraș”.

Urmează iar film sau circumă, invitat de vreun prieten „cu salariu” și gata!

Inseamnă aceasta că se poate trăi fără muncă? Nicidcum! Se poate trăi, beneficiînd fără rușine de truda altora! Dar dacă generoasa sursă materială, pe care o reprezintă, familia, ar seca? Abținutul de la efort n-ar fi obligat să se apuce de treabă? Poate că cel 1.000 lei în medie la care s-ar cifra aportul lui lunar la trebuințele familiei n-ar reprezenta mare lucru. Dar ar fi, totuși, un răspuns la investițiile materiale și morale ale statului, de care a be-

neficiat terminînd liceul și ar rambursa parțial cheltuielile familiei din anii pe care i-a petrecut fără slujbă.

„NU VREI SĂ-I FII PRIETEN, AI SĂ-I FII SCLAV”

Adică mai devreme sau mai tîrziu fiecare devine obligat să muncească. Stimulul material exterior poate dispărea, întrerupt consistent de cel care și-au dat seama că munca lor a devenit o sursă de alimentare a parazitismului.

„Sclavia” muncii inseamnă pentru cel obișnuit să-și consume

SOFIA SCORTĂRU

(Continuare în pag. a V-a)

SEBASTIAN COSTIN

(Continuare în pag. a V-a)

Faptul UN PARADOX

Doză recentă fapte diverse, înserate la aceeași rubrică a aceluiași cotidian, relatau despre două crime și despre pedepsele la care au fost supuși autorii lor.

La București, un soț „în stare de ebrietate” își omoră soția înăcrînă, în prezența fiicei de doi ani. La Iași, un soț, și el „în stare de ebrietate”, accidenta mortal, la miezul nopții, pe un necunoscut, și pădăsea apoi locul crimei. În primul caz: pedeapsa capitală; în al doilea caz: șase ani de închisoare corecțională și ridicarea dreptului de conducere a unui autovehicul.

Doză crime, două pedepse... A le cumpăni rectoroac este contrar nu numai procedurii de drept, dar și procedurii justiției nescrise. Ca fenomene sociale, faptele și amenadrea lor mi se par însă a da prilejul unei utile comparații.

Atrocea crimă din strada Visarion, care făcea să dispără două ființe și însemna pentru o viață întreagă pe o a treia, este — în afara oricărei comentarii — inumană, iar autorul ei nu merita nici un alt dezmodămint. Dar in-

(Continuare în pag. a IV-a)

ROMULUS RUSAN

ANCHETA NOASTRĂ in județul MEHEDINTI

ȘI ZONA DE DEAL ASCUNDE COMORI

(Urmare din pag. 1)

diu al acestei unități n-a depășit niciodată cifra de șapte-opt sute; masivul pomicol al cooperativei

La Corlătești, noi avem numai terenuri în pantă. Aceste terenuri, însă produc tot atât cât și cele de la șes. Secretul constă tocmai în ceea ce investim noi și de adică efort, pricepere, răspundere. Am terasat și am plantat o sută de hectare cu viță de vie; de alte circa sută produc merii, perii, cașii, cireșii și prunii; pe o sută zece hectare terenuri în pantă am urcat apa adunată în spatele citorva baraje; nici măcar o palmă de loc n-a scăpat atenției noastre. Și rezultatele sînt pe măsură: muncii; constant peste 2500 kg porumb boabe, cinci mii kilograme struguri și trei mii kilograme fructe la hectar, o mie nouă sute litri lapte de la fiecare vacă furajată, iar în final: 380.000 lei venituri la suta de hectare.

Pe cei 93 de tutești din cooperativa noastră eu i-aș numi nu numai pârtași în obținerea acestor succese dar chiar principalii autori ai unor rezultate din unele sectoare. În zootehnie, de pildă, lucrează 18 tutești, adică jumătate din numărul total al îngrijitorilor, la vie sînt permanentizați alți aproape cincizeci, iar ca puștători de ateleje, cei care lucrează, în proporție de 60 la sută, sînt tineri. La toate acestea, s-a adăugat inițiativele organizației: anual fertilizarea solului pe jumătate din suprafața cooperativei; constituirea, în fiecare an, a echipei care muncesc la strînsul și depozitul furajelor; solicitarea și operativitatea cu care s-a răspuns ori de cîte ori consiliul de conducere a hotărât executarea unor lucrări. (AUREL BONDOC — secretar al comitetului comunal Corlătești al U.T.C.).

agricole din Per (și, din păcate, exemplul nu este singular) se completează mereu de zece-douăsprezece ani, dar pentru că este amplasat pe un teren cu totul

necorespunzător, despre producția se vorbește încă de viitor; cîteva milioane de lei s-au investit anul acesta în procurarea de animale în timp ce mortalitățile, din cauze pur subiective, ajunseseră la sfîrșitul lunii octombrie la peste două milioane lei. Totodată, în timp ce două treimi din suprafețele cultivate cu porumb n-au primit decît o prașă, fînțele naturale au fost recoltate prin angajarea coșșilor din afara unităților, iar în zootehnie lipsesc îngrijitorii, în cooperativele agricole din zona de deal a județului Mehedinți numărul mediu de zile lucrate de fiecare membru cooperat apt de muncă nu depășește cifra de 50; cei care n-au efectuat nici măcar o zi muncă în cooperativă reprezentînd circa o treime dintre aceia care rămîn tot anul în sat. Se adaugă o minimă repartiție pentru îngrijămintele chimice (proporția între cele două zone distincte ale județului fiind de 50 la 1 în favoarea cooperativei agricole de șes), o încălzire foarte mare de lucru pe tractor, existența unor studii asupra solurilor introduse în cultură, o diversitate greu de imaginat de curîr, specii de animale și ramuri anexo dezvoltate în fiecare unitate. Toate acestea au determinat valorificarea minimă a resurselor naturale, o eficiență scăzută a fondurilor materiale și hănești cheltuite. Ca urmare, cooperativele agricole au obținut o valoare scăzută a veniturilor bănești la unitatea de suprafață.

Cu toate că era așteptată, în cele mai multe cooperative agricole din zona de deal contribuția organizațiilor U.T.C., a tinerilor, a fost cu mult sub posibilități. În planurile de activități ale celor 18 organizații în care ne-am desfășurat ancheta, referitor la producție erau cuprinse obiective care s-au depreciaț în timp pentru că nu a avut cine-l strînge și depozita; două vagoane de îngrijăminte au rămas multă vreme în gară pentru că lipseau cei care să le descarce (pînă la urmă operația a fost efectuată de inginerul agronom, contabilul cooperativei și încă doi sau trei membri cooperatori). În același timp, însă, în planul de activități al organizației U.T.C. era scris: comitetul va mobiliza pe tineri la strînsul furajelor, la transportul îngrijămintelor și la executarea altor lucrări de sezon. Vorbe goale, care, așa cum ne-am convins n-au avut acoper-

rire în fapte. Nu departe, la Crăguiești, pomii tineri au rămas și în această iarnă nevînlviți, pentru că n-au avut cine efectua lucrarea. Dar în planul de activități al organizației U.T.C. se vorbește de faptul că tinerii vor înveli tulpinile pomilor tineri pe zece hectare. La Rogova, cu toate că în sectorul zootehnic se constată lipsa de furaje, totuși, în cîmp au rămas cocenii pe circa două sute de hectare. În trei zile, cei o sută de tutești ar fi putut strînge acest prețios furaj. O inițiativă de felul acesta ar fi adus o economie în bugetul cooperativei de aproape o sută de mii de lei, bani ce vor trebui pînă la urmă investiți în furaje! Alături, la Izvor-Anești și Livezile, tovarășul

Vasile Taban, secretarul comite-

„Zona de deal oferă posibilități multiple pentru întărirea economică a cooperativei agricole. Aceasta, însă, implică nu numai muncă și dăruire, dar și o profundă cunoaștere a condițiilor și resurselor oferite de cadrul natural în care se află fiecare sol în parte, o îmbinare perfectă a sectoarelor de producție dezvoltate cu acești factori. Noi, spre exemplu, am obținut în condiții de deal producții și de cîte 500 kilograme porumb, de două mii kilograme grâu la hectar, dar acele terenuri le-am lucrat cu atenția și meticolozitatea cercetătorului: doze echilibrate de îngrijămintele, lucrări de îngrijire repetate și la timp, executate, soiri chibzuit stabiliți. Dar, repet ideea, în zona deluroasă succesele se obțin prin eforturi mari. De aici și cerința ca fiecare

tului comunal U.T.C., ne-a vorbit două ceasuri despre acțiunile culturale și sportive la care au participat tinerii dar nici un minut n-a insistat asupra acțiunilor în producție. N-a insistat întrucît astfel de inițiative nici n-au fost organizate. Să ne mai mire atunci faptul că la aceste

„Consider că recenta hotărîre adoptată de către Plenara Consiliului Uniunii Naționale a C.A.P. jalonează drumul activității noastre viitoare. Stimularea participării la muncă a tuturor membrilor cooperatori, lărgirea atribuțiilor adunării generale în stabilirea direcțiilor de dezvoltare a producției, de organizare și retribuire, constituie tocmai acele pîrgii prin care se ac-

umulari, irigarea unei suprafe-

te acumulari, irigarea unei suprafețe cel puțin dublă. Vor fi extinse plantațiile pe terenurile neproductive, cu totul improprii culturii cerealiere. Întrînd pe rod acestea vor asigura obținerea anuală a unor vențuri la hectar cu cel puțin șase mii lei superior nivelului actual. În zootehnie se desfășoară o largă acțiune de concentrare a speciilor de animale pe cooperative. În complexele intercooperative ce vor fi create, anual vor fi îngrijite peste 13.000 taurasi, precum și 10.000 de porci; vor fi amenajate complexe de creșterea păsărilor, iar albinariul va cunoaște o dezvoltare deosebită. Se va da astfel posibilitatea reducerii speciilor de animale crescute în cadrul fiecarei cooperative agricole, o concentrare a eforturilor și preocupărilor în vederea ridicării eficienței cheltuielilor în fermele de animale ce se dezvoltă.

Un calcul ne dovedește că pentru fiecare o mie de lei cheltuiți în zootehnie se va obține o producție cu 105 la sută superioară nivelului actual. Adăugînd la toate acestea, faptul că sectoarele anexo vor fi mult dezvoltate, pot sublinia că va crește considerabil volumul de lucrări posibil de realizat într-un an de un membru cooperat, vor spori astfel veniturile realizate.

„Zona de deal oferă posibilități multiple pentru întărirea economică a cooperativei agricole. Aceasta, însă, implică nu numai muncă și dăruire, dar și o profundă cunoaștere a condițiilor și resurselor oferite de cadrul natural în care se află fiecare sol în parte, o îmbinare perfectă a sectoarelor de producție dezvoltate cu acești factori. Noi, spre exemplu, am obținut în condiții de deal producții și de cîte 500 kilograme porumb, de două mii kilograme grâu la hectar, dar acele terenuri le-am lucrat cu atenția și meticolozitatea cercetătorului: doze echilibrate de îngrijămintele, lucrări de îngrijire repetate și la timp, executate, soiri chibzuit stabiliți. Dar, repet ideea, în zona deluroasă succesele se obțin prin eforturi mari. De aici și cerința ca fiecare

ționează eficient și sigur asupra rezultatelor economice. Pînă acum, cooperativa noastră intra în categoria celor slab dezvoltate, nu pentru că n-am fi avut condiții, ci pentru că nu mai rămăsesem suficienți aceia care lucram efectiv. Cel puțin jumătate din sate, întrucît cineva din familie muncia pe un șantier sau într-un parchet forestier, nu participau la activitatea din C.A.P. Mi-ar fi plăcut să spun ceva și despre organizația U.T.C., dar sincer să fiu, cît m-aș strădui nu găsesc nimic din ceea ce ar putea ilustra prezența acesteia în viața cooperativei noastre. Dar sînt convins că hotărîrea Plenarei Consiliului U.N.C.A.P., mîsurile Comitetului județean U.T.C. vor activa și organizația de tineret din cooperativa noastră, vor constitui un imbold pentru inițierea unor acțiuni în sîrșinul producției pe care în anul ce vine noi o vedem superior realizărilor de pînă acum. (PETRE NEAGOE, președintele cooperativei agricole din Ilovăț).

— Mai mulți ani la rînd am urmărit — la bacalaureat sau la concursurile de admitere — rezultatele elevilor cu aptitudini pentru matematică, comportarea la examene, modul în care gîndesc și discută matematica. Așa am observat că nu există o preocupare organizată în direcția creării unei mișcări matematice pentru elevii din licee. E adevărat, cadre de mare prestigiu (în conferințe interesante, cu mulți elevi în audioriu, cei mai talentați dintre elevii colaborații la revista de specialitate, participă la concursuri, compun probleme. Este, însă, mult prea puțin, raportat la volumul de cunoștințe solicitat de știința matematică modernă. Elevilor li lipsește un mediu de discuții matematice cu caracter permanent, nu există o preocupare cotidiană pentru matematică, pentru a gîndi matematic.

Actualmente cercul de cibernetică cuprinde, în cele trei clase, 27 de elevi. Sintem nevoiți să ne limităm la acest număr din lipsa unor săli corespunzătoare. În repetate rînduri toți membrii cercului au fost reușiți în jurul mașinii de calcul Dacic-1 sau în laboratorul de construcții al mașinilor de calcul, unde au asistat și au participat efectiv la activitatea de programare sau la cea de construire a unor mașini de calcul. Îmi îngădui afirmația că primele rezultate sînt mai mult decît excelente, justificînd întru totul experimental și dovedind că merită extins.

Mai întii, acești elevi au format în Cluj nucleul unei mișcări matematice în rîndul tineretului. 18 din cei 24 membri ai cercului care au absolvit în acest an liceul, au reușit la concursul de admitere în Facultatea de matematică a Universității din Cluj, ceilalți au reușit la diverse institute politehnice.

I-am urmărit cu atenție pe cei 18 actuali studenți în anul I și am avut satisfacția să constat ușurința cu care asimilează materiile în facultate dar, mai ales, o remarcabilă sete de a-și continua cercetările și discuțiile începute în cadrul cercului. Încă din anul I eu au fost primii în cercul științific studentesc de pe lângă catedra de analiză matematică și sper ca la sfîrșitul celui de al doilea semestru să dea primele rezultate efective ale unor cercetări matematice pe care le efectuează de pe acum.

Comparativ, celorlalți studenți — asemenea cercetării le sînt accesibile abia prin anii III-IV. Surprize la fel de plăcute ne-au fost oferite și de evoluția elevilor din clasele VI-VIII, cuprîși în cercul „Micii calculatori”. Și lor le e foarte accesibil limbajul matematic. Anul trecut, spre exemplu, au fost învățați să rezolve probleme de transport (care se preda la facultate cam în anul — IV) și imediat și-au manifestat dorința de a rezolva efectiv o asemenea problemă. Au efectuat, de asemenea, cu succes, operațiuni simple la calculator. „Micii calculatori” cuprinde, actualmente, 14 elevi — numai o clasă — dar, convingîți fiind de rezultatul pozitiv al experimentu-

ASCENSIUNI SPRE ȘTIINȚĂ

NU E TITLUL UNUI ROMAN AL LUI JULES VERNE, CI O REALITATE:

CIBERNETICIAN LA 15 ANI!

În urmă cu trei ani, la Cluj se puneau bazele unor originale cercuri destinate elevilor cu aptitudini pentru matematică: cercul „Micii calculatori”, cuprinzînd elevii din clasele VI-VIII și „Cercul de cibernetică”, rezervat elevilor din clasele IX-XII. Întrucît astăzi se poate vorbi despre primele rezultate concrete ale acestei acțiuni — care se vrea, totodată, o experiență — ne-am adresat prof. dr. Elena Popovici de la Universitatea din Cluj, cea care a inițiat și condus efectiv ambele cercuri.

— Mai mulți ani la rînd am urmărit — la bacalaureat sau la concursurile de admitere — rezultatele elevilor cu aptitudini pentru matematică, comportarea la examene, modul în care gîndesc și discută matematica. Așa am observat că nu există o preocupare organizată în direcția creării unei mișcări matematice pentru elevii din licee. E adevărat, cadre de mare prestigiu (în conferințe interesante, cu mulți elevi în audioriu, cei mai talentați dintre elevii colaborații la revista de specialitate, participă la concursuri, compun probleme. Este, însă, mult prea puțin, raportat la volumul de cunoștințe solicitat de știința matematică modernă. Elevilor li lipsește un mediu de discuții matematice cu caracter permanent, nu există o preocupare cotidiană pentru matematică, pentru a gîndi matematic.

lui, de capacitatea elevilor cu aptitudini la matematică de a asimila noțiunile cele mai delicate încă din clasa a VI-a, începînd cu anul viitor vom da acest cerc un caracter ciclic. În activitatea cercurilor noastre am mai apărut și alte aspecte demne de menționat. Unii din elevii sînt multilaterali și noi încercăm să îmbinăm cît mai feroc matematica cu celelalte pasiuni. Avem, spre exemplu, doi băieți în drăgostii de poezie, cititori și autori de versuri, pe care vrem să-i deprindem cu elementele de cercetare matematică a textelor literare; avem, de asemenea, două eleve care vor să devină artiste sau critici de artă, ceea ce ne-a îndemnat să le informăm cu privire la teoria matematică

a strategiei rolurilor într-o piesă de teatru sau într-un film.

În genere, consider că marele câștig al cercurilor noastre o că elevii sînt obișnuiți să discute, să pună și să își pună probleme, să treacă totul prin filtrul propriei gîndiri. Cred că numai astfel se vor putea ridica dintr-o cercetător cu multă personalitate, cu mult curaj, avînd o viziune dialectică despre știință. Cît despre pasinua cu care elevii participă la aceste cercuri nu se poate vorbi fără superlativ. În trei ani de activitate nici un elev nu a lipsit vreodată de la ședințele cercului! Iar la sfîrșitul fiecărei vacanțe ei sînt cei care ne caută, solicitînd reînceperea activității.

În ce privește funcționarea practică a cercurilor, ea este asigurată voluntar de cercetători ai Institutului de calcul din Cluj al Academiei Republicii Socialiste România, în colaborare cu Filiala Societății de științe matematice.

O. NEGRU

TOȚI CIBERNETICIENII AU FOST... ELEVI!

• CUM PROMOVĂM CIBERNETICA ÎN ȘCOLI? • S.O.S.-UL UNUI CERC DIN BRAȘOV. • SUGESTII PE ADRESA MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI. • DEȘURILE UNOR ÎNTREPRINDERI — „COMORI” PENTRU ȘCOLARI.

„Camera nr. 31, Liceul „Unirea” din Brașov. La etajul I intrăm într-o sală de școală ca multe altele. Și totuși, clasa într-una din băncile căreia ne-am așezat, la invitația profesorului de fizică Ladislav Muranszky, avea o identitate aparte, constituia un univers școlar cu totul și cu totul deosebit. — Instalația de aici, reprezentînd punctul culminant în suita realizărilor cercului nostru de cibernetică.

„Mașina entuziaștilor” — cum am botezat noi, din timp, aparatul electromagnetic destinat verificării simultane a cunoștințelor unei clase de 42 elevi, este însă numai un moment din istoria de 7 ani a cercului de cibernetică brașovean. Din 1963, anul înființării sale, înscamnă perseverență, studiu, muncă, un drum ascendent, presărat cu numeroase realizări. Din promoția „1969” au intrat „cu brio” la facultate 6 membri ai cercului, dintre care 3 la Facultatea de automatică. În prezent, funcționează două grupuri de pregătire — 13 „avansați” (elevii în clasa a XI-a) și 20 „începători” — elevii din clasele a X-a. Florin Munteanu și Liviu Cojocaru, asij. Într-această cibernetică sînt preocupat acum de realizarea unor proiecte de „mașini examinatoare” pentru dotarea laboratorului școlii.

Fluxul acesta de preocupări, de dăruire pasionată, în lupta cu tainele ciberneticii, a coborît pe scara vîrstelor. Anul trecut, la solicitarea consiliului organizației pionierilor din Brașov un alt cerc a reunit copii de vîrstă pionierilor, pe deasupra, spre Warte, la Palatul pionierilor. Iar astăzi, în două grupuri de cîte 15, viitorii ciberneticieni deprind elementele de bază ale matematicii moderne, se familiarizează cu circuitele logice, funcționarea lor.

Prin studiu, muncă și perseverență, acest s-a extins o dată cu vîrstele. Astfel, Dan Fulea, elevul de altădată, senează în prezent cu „ing.” înaintea numelui, ca salariat la Direcția regională C.F.R. Brașov, specialist în automatizarea instalațiilor feroviare și totodată colaborator apropiat al cercului în care și-a început ucenicia profesională. Îl urmează pe itinerariu asemănător alți 15 „colégi”, în prezent studenți ai secțiilor de specializare pentru activitate în domeniul calculatoarelor electronice.

La capătul excursiei noastre succedute de-a lungul „istoriei” cercului am revenit la ultima creație. — Aparatul este cu mult superior celor 17, construite înainte, dar demonstrează în parte, pentru a folosi materialul de la noua mașină — ne relatează conducătorul cercului, prof. Ladislav Muranszky. „Multe, foarte multe lucruri interesante am putut afla des-

pre acest aparat și, desigur, toate ar fi util să fie prezentate. Am preferat să reținem însă unele doar. Pînă acum a utilizat cercul elevii se mîndresc cu mașina lor care, printre altele, însumează 7 km de conductori electrici și peste 4.000 de lipituri...

Cercul de la Brașov a existat pînă acum mai mult prin el însuși, într-un dialog din ce în ce mai avansat cu știința și care astăzi nu mai poate fi menținut cu baza materială la care a avut acces. Un asemenea cerc nu are nevoie de multe, nici de formidabile materiale, dar lucrează cu ceva. Pînă acum a utilizat conductori, relee și alte materiale rebusate sau inutilizabile la o serie de întreprinderi brașovene — în speță serviciile de telefonie. Sînt multe întreprinderile care pot contribui pe această cale la crearea unei baze materiale — „Electromagnetica”, „Electronica”, „L.P.R.S.-Băncușă”, „Electroaparataj” și multe altele — dar este nevoie de reglementări legale, cu acordul și sprijinul concret al forurilor de resort. Și în acest sens Ministerul Învățămîntului ar putea face foarte mult. Dar nu doar atât. Este nevoie de editare unor programe pentru cercurile de cibernetică, de stimularea interesului profesorilor de fizică și matematică pentru înființarea unor astfel de cercuri școlare, promovînd prin schimburi de experiență, întîlniri metodice, realizările de la Brașov. În 7 ani s-a făcut foarte puțin de cîte Ministerul Învățămîntului chiar și numai pentru încurajarea experienței brașovene. Orice cîtă forță propulsoră ar avea elanul și entuziasmul unor pasionați, numai acestea nu sînt suficiente pentru o activitate de promovare a cunoștințelor de cibernetică în rîndurile elevilor, așa cum o pretind realitățile contemporane ale țării, cerințele economiei științifice. Studiul la care s-a ajuns la Liceul „Unirea” din Brașov este o pleoacărie în un exemplu strălucit de ce s-ar putea face. Iar pînă la înființarea altor cercuri trebuie menținut „în viață” acesta și transformat într-un model metodic de multiplicare în cît mai multe exemplare. Chiar autoutillarea este o cale accesibilă pentru crearea condițiilor materiale necesare dezvoltării în continuare a cercurilor de cibernetică brașovene. În acest scop există cel puțin două soluții interesante: crearea condițiilor adecvate de experimentare la randament maxim a mașinilor-examinator, în vederea omologării; analizarea unor proiecte de „aparat universal pentru introducerea în tainele electronicii”, concepute și realizate de elevi, pentru a fi eventuale lansate în fabricație de către Fabrica de jucării.

ION TRONAC

INSTALAȚIILE VOR PRODUCE

(Urmare din pag. 1)

gă au cerut să facă parte din grupul care va lucra la noile instalații. Toți ale celor care nunele-am consemnat — făceau parte din biroul comitetului U.T.C. coordonator. Exemplul le-a fost urmat și de alții. O dată rezolvat acest prim punct, s-a trecut la pregătirea cadrelor de muncitori. Timp de trei luni tinerii care nu intraseră pînă atunci într-o rafinărie sau cei care aveau deja vechime în cadrul ei au urmat un curs de specializare. Lectorii au fost aleși din nucleul format inițial. Printre ei vom întîlni pe cei patru tutești de care vorbeam mai înainte. Pe măsură ce construcția se înalță apropiindu-se de cota maximă, vînzînd „pe viu” cum se montează fiecare conductă, fiecare ventil, completînd cunoștințele practice cu cele teoretice, tuteștii pătrund în secretele meseriei.

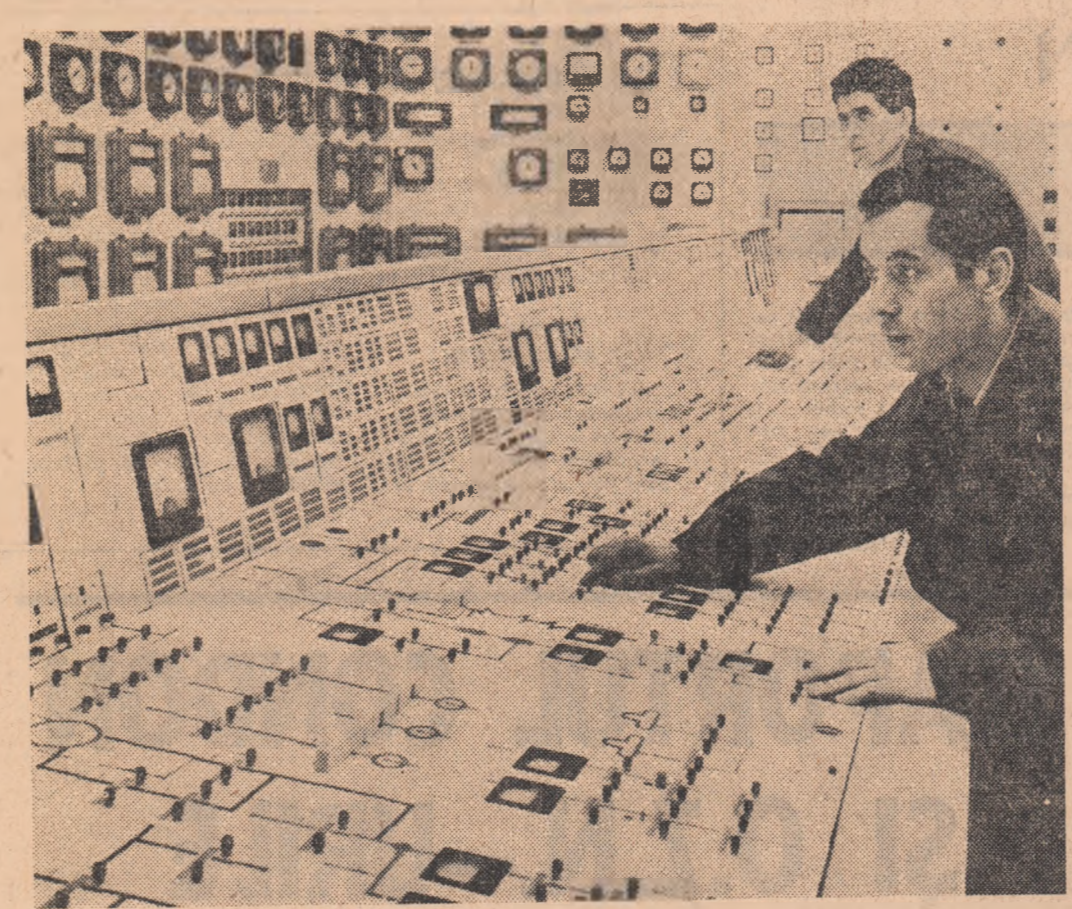
Ceea ce la începutul anului era doar o promisiune este acum o realitate. Pe 18 iunie, cu 13 zile înainte de termenul inițial toate secțiile instalației de majorare a producției de xileni intră în funcțiune. Respectîndu-și cuvîntul, constructorul — I.S.C.M.-Brazi, predă beneficiarului la sfîrșitul lui august — deci cu trei luni înainte de data fixată, 1 decembrie — instalația de izomerizare.

Și iată că pînă la sfîrșitul anului au mai rămas cîteva zile. Cum s-a achitat colectivul de muncă de la noile obiective — în componența căruia peste 80 la sută sînt tineri — de sarcinile profesionale ce le-au revenit? Pe data de 21 decembrie — ne informează tovarășul Cornel Popa — la instalația de majorare

re a xilenului s-au obținut peste planul lui, circa 1700 de tone benzină, 200 de tone metaxilen, 300 de tone etil benzen, 1500 tone componente reactive. Rezultate cu totul remarcabile care atestă convingător că atunci cînd fiecare își execută exigent, cu competență și răspundere munca, debutul în producție a noilor obiective industriale este pozitiv.

— Pot spune — relevă cu căldură în glas tovarășul inginer Carol Partaș, adîncut al șelului de secție — că la noi lucrează băieți buni, disciplinați, bine pregătiți profesional, în care poți avea deplină încredere. Sigur fiind că nu îți-o vor desmînti.

Faptele pledează în sprijinul superlativelor. Nici la instalația de majorare a producției de xileni, aici la izomerizare nu se înregistră absențe nemotivate sau părăsiri a locului de muncă, neașteptări de sarcinile încredințate. Muncă, ordine, disciplină — iată imperatiile după care se conduce în activitatea lor salariații, tinerii tutești de la instalația de majorare a xilenilor și a izomerizării din cadrul Rafinării Brazi. Nu este de mirare deci în aceste condiții că realizările sînt de-a dreptul impresionante. În proiect de pildă se prevede că la fiecare 24 de ore să fie obținute 34 de tone toluen și 54 de tone paraxilen. Obişnuit însă aici se înregistrează în același interval de timp peste 38 de tone toluen și peste 62 de tone paraxilen. Diferențele sînt sesizabile. Să nu omitem apoi să spunem că toate produsele au o puritate net superioară celei preconizate. Vor produce noile capacități la nivelul sarcinilor de plan în 1970? Certitudinea răspunsului pozitiv ne-o dau rezultatele acestui an.

C.E.T. Borzești. Aspect din camera de comandă a noii centrale.

CATRE Comitetul Central al Partidului Comunist Român

(Urmare din pag. 1)

partidului, de hotărîrile mobilizatoare ale Plenarei C.C. al P.C.R. din 10-13 decembrie a.c., oamenii muncii din Capitală asigură Comitetul Central al partidului, pe Dumeavoastră personal, tovarăș Nicolae Ceaușescu, că nu vor precupeți nici un efort pentru a înfăptui toate sarcinile și angajamentele acestuia ale anului ce urmează activitatea în toate unitățile să cunoască și să mai accentueze îmbunătățirea calitatii, să determine o creștere tot mai sporită a eficienței economice. COMITETUL MUNICIPAL BUCUREȘTI AL P.C.R.

CONSTRUCTORII DE locuințe din Valea Jiului au terminat și predat beneficiarilor pînă acum 122 de apartamente, cu 10 mai multe decît aveau planificat pentru acest an. Se fac ultimele finisări pentru recepționarea și predarea în plus a încă unui bloc cu 68 de apartamente. În localitățile mîncere din acest bazin s-au construit și dat în folosință de la începutul actualului cîminal 5233 apartamente executate cu fonduri alocate de stat. În prezent, se află în construcție alte 705 apartamente din cele 1300 planificate pentru anul viitor. COLECTIVUL Fabricii de negru de fum din cadrul Centralului Industrial Petrochimic Pitești, a anunțat și îl îndepărtează sarcinilor planului a-

ANGAJAMENTELE DEVIN FAPTĂ

INTILNIRE CU Capodopera

VIRGIL BRĂDĂTEANU

„VLAIICU VODĂ”

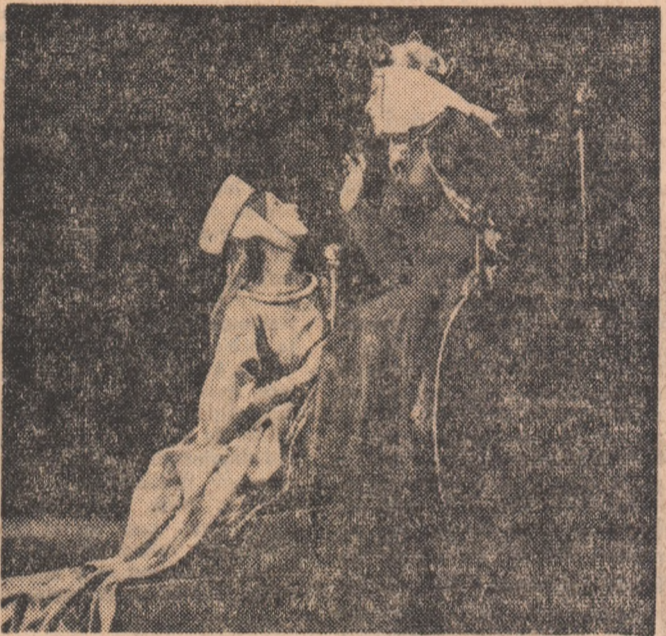
de ALEXANDRU DAVILA

Chiar dacă nu abundă, nu lipsesc de creația artistică cazurile în care o unică lucrare a definit un creator excepțional și s-a înscris cu valoare de capodoperă pe planurile creației în general. Nu sînt frecvente pentru că în deosebit capodopera presupune înconjurarea creației unui ins. Valoare cu totul deosebită printr-o altă valoare ale aceluiași care au pregătit-o și o explică. De obicei, dar sînt și cazuri în care procesul de creație urmează parcă alte modalități și asemenea acelor cursuri care-și ascund aplete sub pălămie cale lungă spre a apărea deodată în plină, capodopera se pregătește în adăncuri mai greu de pătruns și surprinde. Este și cazul capodoperei căreia i-am dedicat aceste rânduri, capodopera a literaturii dramatice naționale, a cărei prezentare ar vrea să fie dedicată evenimentului pe care cultura românească îl trăiește la acest sfîrșit de an 1969 prin împlinea unui veac și jumătate de la primul spectacol în limba română la București, așadar a procesului de-a lungul căruia au apărut autentice valori literare, atestări ale capacității noastre de a exista în universitate, și printre ele cea despre care scriem.

Alexandru Davila s-a afirmat pe plan literar-dramatic și totodată a fost consacrat la 12 februarie 1902, de către Împăratul, prin decret, la București, așadar a procesului de-a lungul căruia au apărut autentice valori literare, atestări ale capacității noastre de a exista în universitate, și printre ele cea despre care scriem.

Tiradele lui Vlaicu, ale lui Miked sau Dragomir, se dezvoltă ca niște ode ale înțelepciunii și bărbăției, sint chemări înălțătoare, pătrunse de simțămîntul dragostei pentru țară.

Poet și dramaturg, Alexandru Davila a scris într-o limbă fermecătoare, nouă și veche în același timp, o adevărată comoră în care se împerechează neologisme și arhaisme, care-l dau plasticitate, culoare și parfum de epocă. Limba posedă neputzabile resurse de frumusețe proprie, are bogăția și puterea de

Moment dintr-unul din spectacolele cu piesa „Vlaicu Vodă”

personajul numit Román Grue, aflat permanent în gura domnului, prezentă simbolică, n-are valoare numai în sensul prezenței poporului alături de Vodă, la marile încercări ale țării, ci și în celălalt sens, de la el către popor. Legătura se dezvoltă în zăduirea profundă încercată de domn la moartea lui Grue, care s-a jertfit ca să-l salveze pe Vlaicu și, prin el, țara primejdii.

Printre eroii piesei pentru care responsabilitatea față de țară se arată a fi sîntit îndatorire este și Anca, care cu sufletul înălțat își jertfeste dragostea spre a da țării un aliat de nădejde. De asemenea înțeleptul ban Miked ale cărui replici expriman adevărate totală la drumul urmat de Vlaicu. Staturile sale au rezonanța profundelor adevăruri, de la el pornește aceea minunată și nemuritoare țară a dătinii. Prin Miked grăbește patrioții înțelepți și vorbele sale se înalță, prin Dragomir vorbește primul oștean al țării și vorbele lui cutremură.

Marea tiradă a lui Dragomir este frumoasă ca un cîntec de viteză, cu rădăcini în virtutele tradiționale ale poporului nostru, crescut în cinste și demnitate, cu respectul adevăratelor valori, disprețuind falsa strălucire.

expresie a graiului popular, este firească și limpede ca cristalul, dar are și ceva din rafinamentul intelectual al lui Davila, cel care o folosește și într-un fel o crează.

Vlaicu Vodă a fost și va rămîne un triumf al literaturii dramatice românești prin conținutul său patriotic, prin faptul că pune în lumină tradiția de pace și înțelepciunea poporului nostru; ea va fi mereu căutată pentru eternul potențial de înobilare. Vlaicu Vodă rămîne printre capodoperele literaturii românești dar și ale celei de pretendenți, prin calitățile ei dramatice și poetice, prin desăvîșire. Este încă un titlu al existenței noastre în universalitate, o operă profund românească, o capodoperă prin valabilitatea nemuritoare a ideilor, prin dimensiunile problematice și prin demonstrarea capacității caracteristic umane de depășire.

Vlaicu Vodă se ridică pe planurile artei pînă la capacitatea de a sugera forța poporului nostru de a daînui peste veacuri în condiții înfrînte grele prin filii săi, bărbăți și femei, oameni de rînd sau aflați în frunte care au înțeles marea adevăr că „sînt și face orice mijloc pentru a țării apărare” și au știut să-l slujească.

C.P.D., Covasna: „Vă rog să mă credeți că nu scriu aceste rânduri de dragul de a scrie. Am nevoie, da, am nevoie într-adevăr de un sfat, și încă de un sfat prietesc. Necazurile mele sînt de ordin familial. Cred că singurul meu avantaj față de alți tineri ar fi este că am o mamă și un tată. Dar aceștia sînt pentru mine ca și inexistenți. Tatăl meu posedă o serie întreagă de vicii. Pînă la cîrsta de opt ani am fost sortit să suport scandalurile pe care le făcea cînd venea acasă în stare de ebrietate (aproape mereu) și ne alunga pe mine și pe măică-mea de acasă noaptea, indiferent de timp. Apoi, tatăl meu și-a găsit o amantă (avînd un copil și cu aceasta), lăsîndu-ne fără nici un sprijin. Mama neîntînd salariul n-avea întreținut foarte greu. Tatăl meu m-a conșinț să merg la noua lui „soție”. Mama a acceptat. Ducîndu-mă acolo și stînd două zile, această „mamă” (mă obliga să-i spun așa) a încercat să mă otrăvească. Poate era mai bine dacă nu supraviețuim acestei otrăviri deoarece nu mai eram apoi obligată să suport și atele. De atunci n-am mai călcat pragul acelei femei care, după părăsirea mea, nu este demnă de a trăi în secolul XX. După șase ani de absență, tatăl meu s-a reîntors la noi. A venit, după părerea mea, cu intenția de a mă distruge definitiv, obligîndu-mă să-l recunosc de frate pe fiul celei care a încercat să mă omoreze, ceea ce este și ca și imposibil. De atunci n-am mai avut nici o zi fericită.

Acum am 17 ani. Grosolanțiile tatălui n-au încetat. Recent mi-a dat câteva palme pe drumul public, iar acasă a urmat o scenă pe care nu sînt în stare să v-o descriu. Mama, care de nenumărate ori a spus că nu se mai împacă cu acest om, actualmente este alături de el. În fiecare zi sînt persecutată și mi se spune să plec. Unde să plec? Sînt elevă în clasa X-a P. Somnul meu este întrerupt în fiecare noapte de diferite injurii care îmi provoacă un tremur groznic. La școală îmi sînt necesare diferite lucruri. Pe acestea sînt nevoită să mîncînc pe furis, să nu se cunoască de unde am luat. Ce să mă fac eu oare? Cum se va sfîrși această tragedie?

Vreau să vă spun că la școală par veselă. Îmi place să învîd. Am talent la muzică. În preința distracțiilor nici nu mai discut. N-am voie să merg nicăieri. Ce-aș putea eu face în asemenea împrejurări? Vă rog să-mi dați un sfat.”

TOMA NICOLAE, Str. Ștefan cel Mare nr. 178, Brăila: „Tristețea sufletului meu mă îndeamnă să cer și la dumneata o mînd de ajutor. De doi ani de zile soția mea Toma Paraschiva, salariată la stația de Salvoare Brăila are un concubin pe care a încercat că-l mi-l strecoare și în casă. Cu ajutorul colegilor ei de la stația de Salvoare și a oamenilor de bună credință am depistat acest om murdar care îmi necinstea casa și l-am îndepărtat. Încă prea frîc.

Acum el mă amenință și de zi să-i dau lucrurile mele, munca mea de atîta timp, ca să plec cu soția mea în altă localitate. Am un fiu student la Galați, pentru el am muncit toată viața mea și acum acest concubin al soției mele vrea să-mi distrugă casa. Să-mi rămînă unicul fiu pe drumuri. Mă amenință cu toporul și în tot chipul chiar față de martori. El spune că vrea să mă omoreze și să vină în casa mea. Am anunțat Miliția și Procuratura. Stația de Salvoare a luat măsuri, căci tot colectivul a dat declarații sincere, arătînd că și concubinul are doi copii și că în felul acesta s-ar distruge două familii. Vă rog să mă ajutați să vă publicați și din scrisoarea mea ceea ce credeți de cuviință și să-mi dați un sfat ca pentru unicul dumneavoastră tată.”

GHESCU CONSTANTIN, județul Constanța: „Acum nouăsprezece ani aveam doi ani. În afară de mine părinții mei aveau doi copii. Intr-o zi, ca noi să-l luăm loc. Ne-am răzut la un moment dat pe drumuri. Mama, care suferise traumatisme în timpul încredințului, după cîteva luni a murit. Tata a fost pus în grea cumpănă. Trebuia să aibe grijă de trei copii, dintre care cel mic avea doar trei luni. Silit de aceste împrejurări, a apelat la serviciile unei case de copii din Iași, care l-a luat spre îngrijire. După un timp, tata s-a recăsătorit. Mama noastră nouă a fost, într-adevăr, o mamă. Ne-a crescut în așa fel încît nici eu și nici sora mea nu am simțit că tu ne e mamă bună. Nu am să-i reproșez nimic. A urmat un timp în care părinții mei și-au reconstruit casa. Cînd din nou viața noastră și-a recăpătat echilibrul, părinții mei au vrut să-l aducă pe Dănuș alături de noi. El de la casa de copii a fost înfiat de un rădăcin de mîntie. De aici a încercat tata să-l readucă. Nu a reușit. Noi lui părinții îl iubim mult de tot. Ultima dată l-am văzut cînd avea șase anișori. Purta alt nume decât al nostru, îl chema Vasile Dănuș. Era fericit. Spre neorocul lui, părinții adoptivi, din motive necunoscute de mine, s-au despărțit. Dănuș a rămas la tatăl adoptiv, care după scurt timp s-a recăsătorit. Noua mamă a lui Dănuș nu a fost la fel de iubitoare

ca prima. Ea l-a îndemnat pe tatăl lui Dănuș să-l retrimită la o casă de copii, ceea ce a și făcut. Cînd am împlinit vârsta de 17 ani (eram absolventul unei școli profesionale) am pornit în căutarea frăților mei. Doream din tot sufletul să-l sînt aproape. Am încercat prima dată la casa de copii din Iași, unde fusese dat de căpitan. Aici mi s-a spus că a fost mutat la o instituție similară din Huși. Cei din Huși nu au fost în măsură să-mi dea nici un răspuns. Același răspuns l-am primit și de la Miliția orașului Huși. Am încercat și alte procedee, dar toate au avut același rezultat. Doresc din tot sufletul să-l regădesc. Vă rog să-mi faceți publică această dorință. Poate este cineva care să mă poată ajuta. Îl cheamă Vasile Dănuș și are 19 ani. Dragă Dănuș, dacă citești aceste rânduri, te rog din tot sufletul să-mi scrii. Adresa o aflu prin intermediul tov. Băieșu. Să știți că fratele tău, precum și ceilalți ai tăi, te așteaptă de ani de zile. Nu întîrzi. Cu drag, Costică.”

R. S. Cluj: „Sînt născuț în anul 1952 și sînt de prin părțile Zalăului. De mic copil am trăit tot prin necazuri. În primul rînd, tatăl meu, lucrînd 18 ani numai pe șantier de depărtate, era mult timp plecat de acasă, iar în plus între prînții mei se petreceau multe lucruri urite, adică se certau, se injurau, se băteau. Toate au durat pînă în anul 1958 cînd s-au despărțit. Uitasem să spun că în urma acestor certuri mă băteau și pe mine, mai ales mămică, din această cauză fiind acum bolnavă, adică mă doare capul tot timpul. Tata și-a găsit o doină femeie cu care trăiește, iar mama își câștigă pîinea de toate zilele cum poate. Eu sînt la o rudă care mă întreține. Vă spun din toată inima

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

că așa vrea ca mămică și tăticu să se împace, să fie ca voastră căsătorie. Tăticul meu mi-a trimis vreo cîteva pachete și scrisori tot timpul, însă cu mămică nu știu ce mai este. Vă rog frumos să-mi dați ajutorul pentru a-i determina pe părinții mei ca să-și întemeieze căminul lor din nou, măcar pentru mine și fratele meu, pînă ce vom putea să ne facem și noi un rost în viață, ca să nu rămînem ai nimînu. Le promittem că la rîndul nostru îi vom răsplăti pentru gestul pe care-l vor face pentru noi și cred că nici lor nu le pare rău cînd ne vor vedea mai tirziu oameni, nu văgabozi. Cred și gîndesc că nu au greșit unul față de altul atît de grav, ca să nu se ierte o singură dată. Îi iubesc și-i voi iubi întotdeauna, sînt părinții mei și le-aș dori numai și numai sănătate.”

GH. GH., județul Brăila: „Sînt elevă la liceul teoretic. M-a impresionat mult cazul elevului Dinuț Valeriu, care, rîmănă fără mamă, este nevoit să înfrunte singur greutățile vieții, lipsit de căldura părintească. Cîtînd mai multe din asemenea cazuri, am ajuns la concluzia că unele femei sau chiar fete, în loc să-și făurească un viitor de care să se roșesească nîcîdată, caută să distrugă familia, de pe urma cărora copiii au mult de suferit. „Voi ajunge și eu ca Valeriu? Oare și mica mea surioară care abia a împlinit nouă ani va trebui să îndure același soartă tristă?” Aceste gînduri mă frîmintă și mă nelînesesc tot timpul. Dar să dau glas celor petrecute în familia noastră.

Am lăcut opt ani la Galați. În acest timp, în casa noastră a domnit liniște. Învățam bine și eram fericiți că părinții se bucură de rezultatele obținute de mine. După opt ani ne-am mutat într-o comună unde școala se afla la patru kilometri depărtare. De aceea am fost nevoite să facem naveta; eu de la vîrsta de șase ani, iar sora mea de la șase ani și jumătate. În condițiile acestea, învățăm de cinci ani. Și totuși nu ar fi fost nimic (spun așa pentru că socotesc factorul esențial din viața unei familii înțelegeră) dacă L. S., o fată care la 23 ianuarie 1970 impli-

cat-o, iar tata să se întoarcă din nou la noi, cei doi copii lipșiți de ocrotirea sa de mai mult timp. Poate și L. S. își va găsi bărbat pe seama ei și-l va lăsa pe tăticu să se crească și să ne iubească la fel ca înainte, gîndindu-se că între ea și el este o diferență de 21 de ani.

Nu-mi dați adresa; mi-e rușine să audă colegii că noi nu am aveau tată. Nu voi uita nicîdată să vă mulțumesc pentru ajutorul primit.”

Cititorii vor fi observat, desigur, că rubrica noastră de astăzi este în întregime ocupată de cîteva cazuri triste ale vieții de familie. Am făcut-o anume. Am ales din vrful de scrisori strîgătețe unor oameni, mai ales copii, amenințați de singurătate, de brutalitate, de neînțelegere, de cinism, de ireponsabilitate civică, de nepăsare. Am transcris toate aceste scrisori cu sufletul încălcat de o grea mîhnire. Mai ales atunci cînd împlîmirile nefertice de acest gen sînt povestite de copii rămași uiliți și șocați de tristețea rece și acută cu care acesția sînt obligați să-și judece părinții și să-și chema la ordine firească a lucrurilor.

Rubrica noastră nu încercă să fie un arbitru, un acuzator. Cu modestele noastre posibilități, încercăm doar să atragem atenția opiniei publice (ale căreia posibilități de interven-

ție și influențare sînt întotdeauna binevenite) asupra unor fenomene, — singulare, desigur — care atacă instituția familiei, celulă prețioasă a unei societăți care-și apără sănătatea morală prin toate mijloacele. Mulțumind generațiilor noastre cîntăreți pentru intervențiile lor oportune și-i invităm în continuare să ne trimită opiniile lor pe marginea cazurilor inserate mai sus.

P. S. — Fac o propunere corespondenței C. P. D. din Covasna: redacția noastră dispune de mai multe oferte din partea unor familii oneste și binevoitoare care doresc să adopte copii și tineri nerestricționați în termenii fizicii secolului al XIX-lea. Din acest punct de vedere, oare știuște Raportul Condon știința, atunci cînd sugerează că un fenomen care a fost relatat de multe mii de oameni, în decursul unei perioade atît de îndelungată nu este demn de o cercetare științifică ulterioară?

— Comparată pe care atî făcut-o mă determină să vă întreb dacă socotii că fenomenul O.Z.N. are o origine naturală, ca și aurora boreală.

— Ait public, cît și personalul Comitetului Condon — care nu a fost un studiu asupra adevăratelor Obiecte Zburătoare Neidentificate, ci în mare măsură, un studiu al unor obiecte ușor de identificat — va fi dat de însuși fenomenul O.Z.N. Experiența trecutului arată că acești fenomen nu poate fi neglijat,

DIALOGURI ÎN

„Interlocutorul” meu de astăzi este dr. J. Allen Hynek, șeful Departamentului de astronomie și directorul Centrului de cercetări astronomice Lindheimer, de la Northwestern University, consilier științific al U. S. Air Force în problema O.Z.N. din anul 1948. Am reprodus, cuvînt cu cuvînt, opiniile exprimate de domnia sa într-un articol publicat în „Bulletin of the Atomic Scientists”, April 1969.

— Stimate domnule profesor, aș dori să vă precizăm de la început părerea despre „Studii științifice asupra obiectelor zburătoare neidentificate”, cum se intitulă oficial Raportul Condon.

— Este un citadit sau de material științific, care nu respectă promisiunea conținută în titlul său. Pînă și coperta în culori a documentului (care, probabil, n-a fost avizată de Condon) induce în eroare.

— La ce vă referiți?

— În loc să înfățișeze una din relativ puținele fotografii care rămîn neidentificate, reproduce o imagine imediat identificabilă a unei reflexii strălucitoare de lentilă.

— Raportul include multe lucruri „imediat identificabile”. Dar poate că voia să demonstreze tocmai procentual foarte mare de confuzii.

— Obiectul unui studiu ca acela întreprins de dr. Condon nu ar fi trebuit oare să fie de o stabilitate ce adevărat uimitoare și nu în cazurile vădite de confuzii flagrante?

— După cum văd, puneți la îndoială modul de selecționare a cazurilor. Totuși domnul Thurst-

ton E. Manning, vicepreședinte pentru probleme academice la Universitatea din Colorado, scrie în prefața Raportului: „Cititorii trebuia să știe seama că acest studiu constituie prima încercare a unui grup de oameni de știință și specialiști de înaltă calificare de a examina la rece și fără patimă...”

— Ce anume? Interpretările eronate ale planetelor Venus, ateri-zarea prezisă (prin telepatie) a unui O.Z.N., bruierea evidentă a unui radar, o farsă cu un balon meteorologic făcută de studenți (recunoscută la numai cîteva ore de la primirea relatării de către Comitet), un cerc de fum provenind de la o explozie atomică simulată la o bază militară, apariția nocturnă a planetelor Venus și Saturn, intreruperea curentului electric provocată de un scurt circuit însoțit de lumini puternice, observarea timp de două sau trei secunde a unei lumini strălucitoare care era în mod aproape cert un meteor? Chiar și un examen preliminar al acestor incidente ar fi trebuit să arate că analiza lor era doar o pierdere de timp.

— Înțeleg că timpul ar fi trebuit să fie cheltuit mai cu folos. Ați putea concretiza această idee implicită?

— Unul din aspectele uimitoare ale anumitor relatări O.Z.N. este un efect electric care, potrivit martorilor, întrerupe aprinderea și deconectează motorul și lumina unui automobil în mers. Numai unul dintre aceste cazuri a fost examinat în raport. Concluzia: „Nu există o explicație satisfăcătoare a unor asemenea efecte, dacă ele s-au produs în-

The Condon Report and UFOs

Scientific Study of Unidentified Flying Objects, a report by Dr. Edward U. Condon, Director of the University of Colorado Project. Bantam Books, New York, in association with the New York Times. 965 pages, including index. \$1.95 paper.

Reviewed by J. ALLEN HYNEK

As consulted on UFOs to the U.S. Air Force for more than 20 years, Dr. Hynek has examined thousands of reports of "flying saucers" and investigated many of them personally. At

diligently in his chapter on the recent history of the UFO.

It is unfortunate that, almost certainly, popular history will henceforth link Dr. Condon's name with UFOs, and only the arcane history of physics will accord him his true place and record his brilliant career in contributing to the understanding, with mathematical elegance, of the nature of the physical world. These contributions UFOs cannot take away from him, even though his work with this problem is analogous to that of a Mozart producing an uninspired pot-boiler, unworthy of his talents.

— Au fost semnalate peste 100

de ceva, etc.) something that cannot be dismissed as a misidentification of known phenomena.

One of the contributors, Dr. William K. Hartmann, an astronomer at the University of Arizona, sums up the overall situation as follows: "The present data are compatible with but do not establish either the hypothesis that (1) the entire UFO phenomenon is a product of misidentification, poor

An unidentified flying object (UFO), pronounced OOFU is here defined as the stimulus for a report made by one or more individuals of something seen in the sky far in excess of what can be identified as a known object.

UN PARADOX

(Urmare din pag. 1)

ciidența socială a cazului este neînsențat de redusă. Crima șoferului de la Iași, îmbrăcată în recuzită modernă și făcută, fără merit romantic, de peripețiile descoperirii, este, din același punct de vedere, mult mai periculoasă tocmai prin răspîndirea ei, tocmai prin posibilitatea, nelimitată practic, a repetării ei. Citi soft, imbuindu-se, își ucid soția? Dar cîți șoferi nu se urcă totuși, indobîtoșiți de băutura, la volan? Reducînd problema la absurd, după un simplu joc al probabilității matematice, rezultă că posibilitatea ca un pieton să fie victima unui irresponsabil este infinit mai mare decît aceea ca o soție să cadă sub loviturile unui șelăc.

Concluzia? Cel mult încercarea de a folosi această — fortuită — poate — paralelă ca punct de pornire al unei meditații asupra sensului profetic al pedepselor.

RAPORTUL CONDON ȘI O.Z.N.—URILE

de cazuri de interacțiune electrice sau electromagnetice între O.Z.N.-uri și automobile, dar Raportul Condon declară: „În cursul perioadei de cercetare pe teren, n-a s-a atras atenția asupra unui singur caz de defectare a motorului unui automobil. Acesta relatează putea să fie privită cu scepticism, deoarece era făcută de un diabetic care băuse și se înșoapă acasă de la o petrecere, la ora 3 noaptea”. Cazul de mai sus nu face parte din grupul la care mă refer eu și, tînd seamă de împrejurări, nu trebuia să fie luat în discuție.

— Studiul Raportului, am înțeles deseori formula „fenomen natural, greșit interpretat”.

— Pentru orice caz O.Z.N., dacă este luat în sine, fără să se tîna seama de corelația cu alte cazuri într-adevăr uimitoare din S.U.A. și din alte țări, se poate găsi totdeauna o explicație naturală, deși indirectă. Acest lucru este adevărat dacă acționăm exclusiv pe baza ipotezei că toate rapoartele O.Z.N., prin înșăși natura lucrurilor, așa cum le cunoaștem noi, trebuie să rezulte din cauze bine cunoscute și acceptate. Decurge ca un corolar că grupului Condon i-ar fi fost imposibil să considere că vreo relatare are alte cauze decât un fenomen natural, o farsă sau o halucinație.

— Și totuși, nu i-a fost impo-

sibil l... Mă refer la unele concluzii parțiale, care, cu toate măsurile de precauție luate de autorii lor.

— Cartea conține același rezidu ciudat, inexplicabil, de fenomene necunoscute, constatată timp de douăzeci de ani de anchetatorii U. S. Air Force. De fapt, procentajul de „necunoscute” din Raportul Condon pare să fie mai mare chiar decît acela declarat de Air Force (Proiectul „Cartea albastră”) — care a determinat inițial ancheta Condon.

— De peste cîte ori mai mare l... Dar mi se pare că v-am întrerupt.

— Fiecare colaborator al Raportului constată, în sfera lui spe-

clală de cercetare (fotografii, observații radar-vizuale, dovezi fizice etc), ceea ce nu poate fi explicat ca o interpretare greșită a unor fenomene cunoscute.

— De pildă?

— În ultimii douăzeci de ani, unele dintre cazurile cele mai uimitoare sînt cele implicînd contacte radar și, simultan, observații vizuale ale aceluiași obiect. Raportul Condon nu rezolvă această veche problemă. În legătură cu un asemenea caz, Gordon D. Thayer, membru al personalului Proiectului Colorado, observă: „Acesta trebuie să rămînă unul din cele mai utilitare cazuri radar și, în momentul de față, nu se poate trage nici o concluzie... De asemenea, într-un raport al personalului, se arată: „În concluzie, deși explicațiile convenționale sau naturale nu pot fi excluse cu desăvîrșire, posibilitatea lor pare redusă în cazul de față și probabilitatea ca cel puțin un O.Z.N. autentic să fi fost implicat pare destul de mare”.

— Sînt niște declarații aproape incredibile.

— Marea majoritate a raportului cîntărește mai greu decît ele. Dar cazurile la care se referă declarațiile sînt izbitoare, reprezentînd o sfidare fățișă a curio-

HOTĂRIRI ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI PRIVIND GENERALIZAREA EXPERIMENTĂRII NOULUI SISTEM DE SALARIZARE ȘI MAJORARE A SALARIILOR ÎN UNITĂȚILE DE TRANSPORTURI FEROVIARE, AUTO, NAVALE ȘI AERIENE

Pe baza unor hotăriri ale Consiliului de Miniștri a fost aprobată generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, cu începere de la 1 ianuarie 1970, în unitățile de transporturi: căi ferate, auto, aviație civilă și pentru personalul din navigația civilă.

Potrivit prevederilor acestor hotăriri salariile lucrătorilor din ramura transporturi se măsoară în medie cu 9 la sută; împunându-se majorarea salariilor mici și corectarea salariilor personalului de la siguranța circulației și al docherilor efectuate în anul 1967 se asigură pe ansamblu o creștere medie de 13,1 la sută. De aceste sporuri ale salariilor beneficiază aproape 200 de mii de salariați ale căror venituri anuale vor fi mai mari cu peste 580 milioane lei față de cele realizate înainte de 1 august 1967.

Noul sistem de salarizare în aceste activități ține seama ca și la celelalte sectoare, de specialitate, urmându-se o mai bună corelare a salariilor cu performanțele și a celorlalți lucrători cu rezultatele înregistrate de unitatea în care lucrează, precum și cu cele obținute de fiecare salariat în parte. Astfel, retribuțiile muncitorilor din transporturile feroviare, navale și aeriene se face potrivit unor rețete specifice cu salarii tarifare pe categorii cu trepte, iar la docheri pe clase de salarizare și după mărimea manipulei și după greutatea muncii. Pentru soferi, salariile tarifare sunt stabilite pe grupe de autovehicule, în funcție de tonaj, număr de locuri etc. și pe categorii de calificare. La personalul navigant din transporturile navale și aeriene (comandanți de nave, șefi mecanici, ofițeri, piloți, navigatori, radiotelegrafisti etc.) salariile sunt stabilite pe funcții

cu građații, ele fiind diferențiate după capacitatea navelor și aeronavelor pe care lucrează. Ca și pînă acum, personalul navigant și lucrătorii din transporturile aeriene beneficiază de indemnizații pentru orele de zbor, care a fost îmbunătățită și reasezată în raport cu răspunderea fiecăruia. În ce privește mecanicii de locomotive salariați lor sînt diferențiate și după categoria locomotivei conduse. Personalul operativ din transporturi ca și cel tehnic-administrativ, este salariat pe funcții cu građații.

Diferențierea salariilor tarifare la lucrătorii din ramura transporturi potrivit muncii pe care o desfășoară asigură o retribuție corespunzătoare calificării, aportului în realizarea sarcinilor, greutății muncii și răspunderii ce revine fiecărui salariat.

O dată cu introducerea noului sistem de salarizare se realizează și o mai justă așezare a nivelului câștigurilor, acordându-se creșteri mai importante unor categorii de angajați ale căror salarii erau rămase în urmă, ca de exemplu lucrătorii de la întreținerea căii ferate, piloții din aviația utilitară. În transporturile auto, prin aplicarea tarifelor cu caracter republican pentru lucrători în acord s-a asigurat o retribuție egală a tuturor soferilor pentru aceeași muncă.

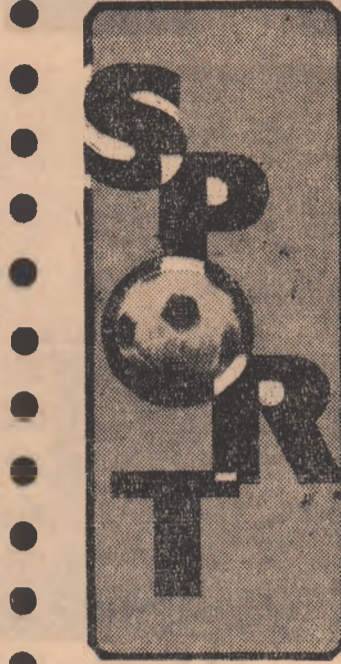
Lucrătorii din transporturi la fel ca și ceilalți salariați din ramurile unde s-a introdus noul sistem de salarizare, primesc gratuități la salarii de an, pentru muncii în cursul anului pentru rezultate deosebite în activitate. Unii lucrători din transporturile auto beneficiază în continuare și de premii pentru economii de combustibil și anvelope. Muncitorii din activitatea portuară primesc în continuare premii și pentru reducerea timpului de staționare a navelor.

la operațiunile de încărcare-descărcare. De asemenea, ca și în celelalte ramuri ale economiei naționale și lucrătorii din transporturi beneficiază de sporul lunar pentru vechime neîntreruptă în aceeași unitate. Pentru muncitorii, mecanicii de locomotivă și personalul operativ din exploatarea căilor ferate cure prin muncă pe care o desfășoară participă în mod direct la siguranța circulației, se prevede acordarea în continuare a sporului de vechime după împlinirea unui an de muncă. Cota lunară de spor pentru vechime neîntreruptă în aceeași unitate atribuită acestor salariați este la nivelul celor aprobate minerilor care lucrează în subteran și este superioară cotel din celelalte ramuri ale economiei.

De aceeași prevederi se bucură și muncitorii din activitatea portuară — docheri, conducători de utilaje și operatori de dane. Se mențin, de asemenea, unele sporuri cum ar fi cel pentru navigație și satisfacerea timp de noapte, pentru zboruri în condiții deosebite, pentru lucrări sub apă și altele.

Introducerea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor vor constitui pentru ceilalți și ceilalți lucrători din transporturi, un nou și puternic stimul pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor trasate de partid și de stat în domeniul creșterii volumului de transporturi, a productivității muncii în condițiile utilizării mai eficiente a mijloacelor de transport și a sporirii siguranței circulației. În același timp ea va contribui la mobilizarea tuturor celor ce-si desfășoară activitatea în această ramură deosebit de importantă la asigurarea și satisfacerea în mai bune condiții a nevoilor de transport ale economiei naționale în plină dezvoltare.

"ALEXANDRU MOGHIOROS", în semn de prețuire a memoriei celui care a fost unul din vechii militanți ai mișcării comuniste și muncitorilor din țara noastră, activist de frunte al partidului și statului nostru socialist. La solemnitatea au participat viceleul Partea, prim-vicepreședintele al Consiliului popular județean Bihor, Ștefan Szanto, prim-secretar al Comitetului municipal de partid, primar al municipiului Oradea, membri ai familiei lui Alexandru Moghioros, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

PROGRAM COMPETIȚIONAL

BASCHEC. Campionatul masculin programază ultima etapă a turului. Sămbătă, în sala Giulești, de la orele 17, are loc, în continuare, partidele Rapid — Politehnica Galați și Voința — I.C.H.F. Duminiță. În aceeași sală, începînd de la orele 18,30, Politehnica București primește replica formației Comerțul Tîrgu Mures.

POPICE. Se încheie, și la popice, prima jumătate a campionatului Diviziilor naționale A. Sămbătă, în arena Gloria, de la orele 16: Gloria—Voința Constanța (fem.); la arena Giulești, de la orele 18: Rapid—Voința București (fem.). Duminiță, în arena Constructorul — Flacăra Cipîna (masc); la arena Voința, de la orele 8: Voința — O.F.R. Timișoara (masc).

SAH. Sala Constructorul din Capitală este, la 13 Decembrie, rezervată juniorilor — are loc în sala Șteușa, cu participarea a 33 de juniori și 16 junioare. Intrucerile continuă sîmbătă și duminică, între orele 9—20.

TENIS. Ultimul concurs al anului — "Cupa 30 Decembrie" rezervată juniorilor — are loc în sala Șteușa, cu participarea a 33 de juniori și 16 junioare. Intrucerile continuă sîmbătă și duminică, între orele 9—20.

MINI BASCHEC Sala Floreana, de sîmbătă, a plină mîști inclusiv gazda celei de a III-a ediții a "Cupei federatiei", 16 echipe de băieți și 16 echipe de fete, care în urma preliminariilor, își dispută trofeele puse în joc. Meziurile au loc pe două terenuri dispuse de-a lătul terenului mare, în fiecare zi, începînd de la orele 8. Intrarea liberă.

CLUBUL SUPORTERILOR ECHIIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL PRIM PLAN

"Momentul acesta, al întinerii cu lotul național, îl consider numai fericit, unic, inedit chiar în felul lui, ci mai mult: este sau mai degrabă ar putea fi istoric. Imi pare rău că nu se înregistrează pentru posteritate pe peliculă chipul, portretul fiecărui dintre noi, cei aflați, astăzi-seară, în sala Floreana. Dintre noi, cei prezenți, s-ar putea constitui nucleul viitorului club al suporterei echipei naționale de fotbal..."

● În curînd la București, o întîlnire inedită între fotbalistii lotului național și... membrii fondatori ai "CLUBULUI SUPORTERILOR".

● Tineri, iubii fotbalul? Vreți să deveniți prietenii și suporterii "tricolorilor"? Înscrivi-vă în "CLUBUL SUPORTERILOR ECHIIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL".

ascensiune spre platourile mexicane. Deci, atunci, într-un cadru potrivit — era poate prima întîlnire de acest fel — s-a lansat ideea înghetării unui club al suporterei echipei naționale de fotbal. Ideea fericită, răsărită din ambianța acelei serii, generată de consistența dialogului, de schimbul direct, sincer, de impresii — a fotbalistilor despre tribune, a tribunelor despre tribuni și a tribunelor despre fotbalisti și fotbal — ideea, în fine, a izbucnit ca o necesitate impusă de acel moment care a dovedit, neașteptat, că între "idolul" din arenă și "omul din tribună" poate fi stabilit un pact necris de colaborare rodnică în dreptăță spre întronarea disciplinei în arena și salvagardarea spiritului de sportivitate, un pact de aderență comună la ideea într-aita de generoasă.

Dacă în seara aceea, receptarea ideii și traducerea ei în practică, dat fiind faptul că ne aflam înainte de...marea ofensivă părea, oarecum, efemeră, iată că acum, "tricolorii", prin performanța lor — calificarea la Turnul final al C.M. din Mexic — ne oferă îndemnul la acțiune și argumentul implacabil pentru instituirea imediată a clubului suporterei și aprobarea lui urmasimă.

Co-ar vrea să fie acest club? După opinia noastră, și a numeroși specialiști consultați în acest sens, într-o definiție mai largă, clubul suporterei, ar vrea să fie — și prin această definiție exemplară — un spirit în suport moral al echipei naționale, de care, întotdeauna, ea ca și fotbalul nostru, s-a dovedit că are nevoie. Mai exact, clubul ar avea răspunderi morale față de "tricolorii" — prin instaurarea în tribune de către membrii săi a unui climat de sportivitate, a unei atmosfere de spectacol — iar ei față de club, prin comportări revelatorii, pe gazon, printr-o etică sportivă exemplară alt pe teren cit și în afara lui. Acestea, deocamdată sînt desiderate, dar ele pot deveni principii, consemnate într-un statut, odată cu clubul fiind înființat. Întîlnirile membrilor clubului cu echipa națională, între altele, s-ar putea solda cu... directive de etică.

Constituirea lui n-ar fi o nouă tîlnire în materie; în multe țări din lume există asemenea cluburi care — pe lângă beneficiile materiale pe care le aduc — și care se investesc în dezvoltarea activității fotbalistice — ele aprind flacăra pasiunii pentru susținerea echipei naționale, în masa largă a spectatorilor. Pentru că să nu uităm: "microbiologii" noștri, își au corespondenții în Franța, în acei "murduri" în Italia, "tifosi", care însoțesc peste tot echipa națională sau echipele de club — în Inter, Milano, Napoli: i-am văzut cu

castchetele în culorile drapelului național — purtînd spre victorie echipa Angliei.

Fiește, acest club — care ar urma să funcționeze pe lângă Federația de fotbal — va trebui să aibă o denumire — pe care ar putea-o oferi un concurs a inișii suporterei — un comitet de conducere, cu un președinte de onoare, ales dintre personalitățile sportive marcante, ca și un restrins aparat administrativ alcătuit pe bază de voluntariat. Inscrîierea în clubul suporterei s-ar putea face pe bază de adeziune, prin care docherii consimt să îndeplinească unele clauze și să plătească cotizație. Începînd a și făcut sugestii ca prim-le carote de membri ai clubului să aparțină jucătorilor echipei naționale calificate pentru Mexic.

Sigur, cei care doresc să facă parte din acest club, sînt curioși să afle și alte amănunte. Nu este greu de subînțeles că se va putea organiza un concurs și chiar timbre speciale — unele cu caracter comemorativ — se vor confecționa faimoane, brelocuri, se vor organiza excursii de însoțire a echipei naționale, se vor face trageri la sorți pentru a determina un număr de suporteri care să plece la meciurile de peste hotare ale "tricolorilor". Cu timpul, clubul ar putea să organizeze serate pe teme sportive, să organizeze gale de filme sportive, să anunțeze spectacole pentru membrii săi. Nu e greu de întrevăzut posibilitatea procurării unor mijloace de transport, confecționării de sepci, cravate, eusoane pentru cei care însoțesc echipa națională. Membrii clubului ar putea avea asigurare bilete de intrare la meciurile echipei naționale iar unii — prin trageri la sorți — vor putea beneficia de gratuități.

Ideea în sine este prea generoasă, perspectiva prea frumoasă, ca să nu-și recuzeze sute, mii de adepți. Și intrucîi știm că în rîndurile tineretului fotbalist a făcut cuceriri statornice, ziarul își asumă răspunderea inițierii acestei acțiuni, bucurîndu-se, anticipativ, de se numi — pro memoria — fondatorul primului club al suporterei din țara noastră. În acest scop, cu avizul și asentimentul Federației — unde după cite știm ar exista preocupări în acest sens — va organiza, în primele zile ale anului 1970, o nouă întîlnire a "tricolorilor", cu suporterii lor din București, și poate tot în sala Floreana, în cadrul căreia, elucidați-vă și mai bine lucrurile plîm atunzi, vom pune piatra de temelie, și simbolic vorbind, cei prezenți vor semna "actul de naștere" al clubului.

VASILE CĂBULEA

Foto: VIOREL RABA

AZI, VĂ PREZENTĂM NOUTĂȚI DIN PATINAJ

Interviul nostru cu: tov. FLORIN GĂMULEA, secretarul general al Federației române de patinaj

— Ce a mai interesantă noutate, dacă se poate spune așa, pe care v-o putem comunica, este Olimpiada de iarnă a elevilor, o splendidă inițiativă a C.C. al U.T.C. care va antrena un mare număr de pionieri și elevi în concursuri de patinaj viteză, săniet și schi. Intreerile se vor desfășura pe clase, școli, localități și județe, deocamdată fără a programa o etapă finală și sîntem convinși că se vor bucura de un imens răsund în rîndul școlărilor, creînd o frumoasă tradiție și ocupînd un loc important în activitatea sportivă de masă. De altfel, Federația va organiza în colaborare cu Consiliul Național al Pionierilor în 4 și 9 ianuarie, pe lacul Ciucas din Tușnad, și, în aprilie, la București, concursuri de patinaj viteză și, respectiv, artistic, dotate cu "Cupa Cutezărtic". Paralel cu cel de viteză va avea loc și "Cupa Speranțelor" pentru juniori și copii. Este un neprețuit sprîjn pe care aceste organizații îl acordă sporturilor de iarnă.

— Dacă sîntem la capitolul patinaj viteză sîntem cu cîtiva ceva despre activitatea competițională.

— Din păcate din patinajul vitezei au existat la noi chiar ani lipsiți de activitate. Se discută despre rentabilizarea pe timp de iarnă, a instalației frigorifice a Halelor Obor prin crearea în patinaj viteză și, respectiv, artistic, dotate cu "Cupa Cutezărtic". Paralel cu cel de viteză va avea loc și "Cupa Speranțelor" pentru juniori și copii. Este un neprețuit sprîjn pe care aceste organizații îl acordă sporturilor de iarnă.

HANDBAL: MECIURILE ROMÂNIEI ÎN C. M.

Comitetul de organizare a campionatului mondial masculin de handbal a alcătuit programul de disputare a jocurilor de amicale. Cele 12 de întîlniri vor fi găzduite în 25 de orașe franceze. În primul joc, la 26 februarie, echipa ROMÂNIEI va întîlni la Paris echipa Franței (21:00, ora României). La 28 februarie, în orașul Amiens, ROMÂNIA va juca cu ELVETIA (ora 22.00). În orașul Caen, la 1 martie, echipa ROMÂNIEI va întîlni formația R.F. A GERMANIEI (ora 18.00). După cum se știe, echipa ROMÂNIEI a fost repartizată să joace în grupa C. Iată componența celorlalte grupe: A: U.R.S.S., R. D. Germană, Suedia, Norvegia, B: Cehoslovacia, Iugoslavia, Japonia, Canada; D: Danemarca, Ungaria, Polonia, Islanda.

MERIDIAN

● ÎN PREZENT se află în turneu în Spania echipa bulgară de fotbal Cervezo Zname Sofia. În primul joc, fotbalistii bulgari au învins cu scorul de 5-1 (3-1) echipa Valenciei.

Table with 2 columns: Player Name, Points. Rows include: 1. Bari - Lazio (1), 2. Brescia - Fiorentina (X), 3. Cagliari - Milan (X), 4. Inter - Verona (X), 5. Palermo - Napoli (X), 6. Roma - Juventus (X), 7. Sampdoria - Bologna (X), 8. Torino - Lanerossi (1), 9. Catania - Varese (1), 10. Mantova - Foggia (X), 11. Modena - Genoa (2), 12. Perugia - Catanzaro (X), 13. Pisa - Atalanta (X)

VALENTIN MĂNOIU

AGENDĂ

Vineri s-a înapoiat de la Roma delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația Partidului Socialist Italian, a făcut o vizită în Italia.

AGENDĂ

Vineri dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația de activități ai P.C.R., condusă de tovarășul Bujor Șion, șef de secție la C.C. al P.C.R., care, la invitația Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, a făcut o vizită de schimb de experiență în această țară.

Vineri dimineața, la Liceul nr. 3 din Oradea a avut loc o solemnitate în cadrul căreia s-a atribuit acestui liceu numele de

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

ACTORII

(Urmare din pag. 1) În lumina conspectului pe care și l-a oferit festivalul, aş spune că arta actorului român se caracterizează, înainte de toate, printr-o puternică intuiție, care-i îngăduie accesul în domeniile profunde ale conștiinței umane, în teritoriile ineffabile și misterioase ale sufletului. Din adîncuri, el scoate la suprafață încordarea sublimă a patimii, tremurul aproape insesizabil al sentimentului, înfiorarea existenței omenești în relația ei cu universul. De aici se naște, în explicația predispozițiilor poetice, în sensul superior al cuvîntului, ale artei celor mai mulți dintre actorii noștri. Așa fi voit să mă feres de categorisiri, care sînt — prin forța lucrurilor — simplificatoare,

dar cred că în această zonă trebuie căutat secretul mereu uitatelor fete dramatice a Olga Tudorache (deopotrivă în Balta și în Maria 1714), al înalte tensiuni psihologice din jocul Silviei Ghelan (în Vizu), al pasiunii pline de încredințare a lui Ion Fîscuteanu (în Acești ingeri triști), al înfiorării magice a Irinei Răchigeanu-Șirliu (în De viață, de dragoste, de moarte), al temperamentului vulcanic al Elenii Gurgulescu (în Nu sînt Turnul Eiffel), al dispozițiilor multilaterale ale lui Alexandru Drăgan (în Cronica personală a lui Laonic), al rafinamentului elegant al lui Tudor Gheorghiu. Sau, în varianta comică, aici se află, în principal, secretul lui Ionel de mare intensitate umoristică al Dragăi Olteanu și al Ileanei Stana Ionescu (în Coana Chirșia), al lui Marin Măraru (în Transplantarea inimii necunoscută), al lui Sebastian Papiian (în Croitorii cei mari din Valahia).

Ceva mai rari, sînt actorii de factură intelectuală, a căror spontaneitate este rezultatul unei îndelungi și conștiente elaborări, a căror prezență este gândită minuțios și tocmai de aceea capabilă să lumineze, la rîndul ei, mișcarea febrilă a gîndului. Nu e vorba, evident, de o conceptualizare excesivă — după cum nici în cazul celor dinții nu era vorba de primordialitatea tiranică a instinctului — ci de pasiunea lucidă a jocului lor care îngăduie angajarea în numele unor idei, apte de a fi transmise cu limpezime și autoritate. Radu Beligan (în Transplantarea inimii necunoscută), G. Ionescu-Gion (în Absența Anca), Neculescu-Maximilian (în Acești ingeri triști), Varga Vilmos (în recitalul Baladă paticulară), Csiky Andras (în Al patrulea actompin), Octavian Cotescu (în Tandrețe și abjecție) și alții clivă au reprezentat, pe scenele festivalului, această prețioasă specie actoricească fără de care confruntările de idei ale teatrului modern n-ar putea exista.

Actorul român este apoi, de cele mai multe ori un excelent profesionist. Indiferent de factura textului sau de dimensiunile rolului, el are o concepție limpede asupra răspunderii de meserie pe care și-a asumat-o escaladînd scena. Nici o partitură nu creează dificultăți insurmontabile, nici o sarcină, oricît de insolită, nu-l excedează. O temeinică educație profesională, dobîndită mai ales cu un mare efort individual (căci, în această privință, învătămîntul teatral de la noi are încă destule lacune), îi îngăduie să se adapteze cu relativă ușurință la orice întreprindere artistică. Chiar atunci cînd antrenamentul său nu este satisfăcător, chiar atunci cînd concepția actorului, a regizorului sau — eventual — a sa proprie nu este eventual limpede, el știe să găsească în instrumentul său (care este propria sa ființă) resortul ascuns care de-clanșează imaginea, potrivit a personajului. Intuitiv sau intelectual, actorul român este un artist depîn și matur.

DEDUCȚII

(Urmare din pag. 1) Sper să ajung pînă la urmă la o concluzie conformă cu titlul rubricii și de aceea prelungesc această judecată cu un aer cam primitiv: deosebirea dintre muzica ușoară și muzica grea este exact deosebirea dintre adjectivul care o însoțesc, deși uneori ele ar părea a fi arbitrare folosite; dar ușor și greu marchează exact diferența dintre impresia pe care o lasă în cuget un șlagăr și o simfonie, marchează exact diferența între zonele spirituale pe care le solicită prin compoziție un șlagăr și o simfonie. Fiindcă desuie fulgerător și fără prea multe condiții, muzica ușoară ne solicită totuși sentimente de suprafață, ea atinge o rețea sensibilă superficială, care intră repede în stare de alertă dar, tot atât de repede se și liniștește, în timp ce muzica grea, dificil dar durabil, solicită zone profunde ale subconștientului, intră chiar în determinări de caracter și de modus vivendi. Ce vreau să spun? Că opera în zona sentimentală și psihice de suprafață, dar accesibile din cauza asta și de largă întindere, muzica ușoară este, prin solicitare, un generator excepțional de stare afectivă energică, și chiar dacă în domeniul ei de activitate acasă energie nu se poate utiliza cît în sine, o for-

DEDUCȚII

mă a plăcerii și desfătării estetice, muzica ușoară poate totuși folosi ca punct de plecare în aflarea unor modalități de utilizare reală a energiei tineretului. Nu-mi pot închipui că nu există forme similare de sensibilizare și emoționare care aflîndu-se sub alt semn decît al notei muzicale și sub altă cheie decît a dominantei fa, să nu aibă același efect stimulator de puternică energie.

Actualul român este apoi, de cele mai multe ori un excelent profesionist. Indiferent de factura textului sau de dimensiunile rolului, el are o concepție limpede asupra răspunderii de meserie pe care și-a asumat-o escaladînd scena. Nici o partitură nu creează dificultăți insurmontabile, nici o sarcină, oricît de insolită, nu-l excedează. O temeinică educație profesională, dobîndită mai ales cu un mare efort individual (căci, în această privință, învătămîntul teatral de la noi are încă destule lacune), îi îngăduie să se adapteze cu relativă ușurință la orice întreprindere artistică. Chiar atunci cînd antrenamentul său nu este satisfăcător, chiar atunci cînd concepția actorului, a regizorului sau — eventual — a sa proprie nu este eventual limpede, el știe să găsească în instrumentul său (care este propria sa ființă) resortul ascuns care de-clanșează imaginea, potrivit a personajului. Intuitiv sau intelectual, actorul român este un artist depîn și matur.

Avatururile (Urmare din pag. 1) me zilele în trîndăvie, o intoleranță la efort, un refuz efectiv al participării. Formal, înrînduirea țesutele de statete de plată ale întreprinderii. Dar efectiv? Contribuția lui la munca colectivă este nulă, orele de serviciu se consumă într-o apatie totală.

— Sînt oameni care nu lubesc munca, imi spune un maestrul de la "Clujjeana". Am și eu în sector "clujjean" dintre acestia. Muncesc că n-au încotro, dar vai de treaba pe care o fac! Plictisul a venit pe lume odată cu leana" spunea Ea Bruyere. Nimeni n-are nevoie de o asemenea activitate întreprinsă în silă. Migrația de oameni de la o întreprindere la alta, timp-tr-un oraș într-altul cu date șterse tocmai acestei lipse de obișnuită în fața efortului. Căci ce altceva exprimă în ultimă instanță fisele pline "ochi" aflate în cartotecele ofițierilor forțelor de muncă, decît căutarea asidă a unui serviciu ușor, a unei vieti aparent legale, care să rezolve un deficit pecuniar, fără mari investiții de efort? Conștințele pentru societate ale unor asemenea activități sînt ignorabile, iar pentru indivizii în cauză nu rezolvă aproape nimic. Drăgostea

de peste hotarele

Înminarea medaliei jubiliare „A 25-a Aniversare a Eliberării Patriei” unor cetățeni sovietici

La Ambasada României din Moscova a avut loc vineri tomată înminarea medaliei jubiliare „A 25-a aniversare a Eliberării Patriei”, conferită de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România unor cetățeni sovietici, pentru contribuția adusă la dezvoltarea prieteniei frățești româno-sovietice.

Printre cei cărora li s-a înminat medalia jubiliară au fost șefi și adjuncți de șefi de secție la C.C. al P.C.U.S. și alți activiști de partid, foști ambasadori și reprezentanți diplomatici ai U.R.S.S. în România, lucrători din M.A.E. al U.R.S.S., membri ai conducătorilor Asociației de prietenie sovieto-română și Unimii Asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine, reprezentanți ai unor ministere, instituții centrale și organizații economice și obștești, conducători de întreprinderi, oameni de știință, artă și cultură, ziaristi. În numele președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cei decorați au fost felicitați de ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în U.R.S.S., Teodor Marinescu.

În numele celor decorați, V. I. Gorskov, prim-vicepreședinte al Prezidiului Unimii Asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine, a mulțumit pentru înalta prețuire dată de conducerea de partid și de stat a României activității depuse de cei distinși pentru dezvoltarea și întărirea prieteniei dintre cele două popoare. El a urât, totodată, poporul român, noi succese în construcția socialistă.

Manifestare consacrată aniversării Zilei Republicii

La Casa Unimii Artiștilor Plastici din Moscova a avut loc o festivitate organizată de Asociația de prietenie sovieto-română, cu prilejul împlinirii a 22 de ani de la proclamarea Republicii în România.

Au participat Anna Tukanova, prim-vicepreședinte al asociației, A. V. Grebnev, redactor-șef adjunct al ziarului „Izvestia”, scriitorul Irakli Andronikov, vicepreședinte al Asociației, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Unimii Sovietice.

Anatoli Antosiak, candidat în științe istorice, a vorbit despre însemnătatea actului istoric de la 30 Decembrie 1947.

Emil Drăgănescu a sosit la Belgrad

BELGRAD 26. — Corespondentul Agerpres, N. Ploeanu, transmite: Vineri dimineața a sosit la Belgrad Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, pentru a participa la întâlnirea președinților celor două părți în Comisia mixtă româno-ugoslavă de colaborare economică. La sosirea în gara Dunav, oaspetele român a fost salutat de Dușan Gligoriević, membru al Veeii Executive Federale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, și de alte persoane oficiale. Au fost prezenți Vasile Șandru, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad, și membri ai ambasadei.

În aceeași zi au început lucrările Comisiei mixte româno-ugoslavă de colaborare economică. Delegația guvernamentală română este condusă de Emil Drăgănescu, iar delegația guvernamentală iugoslavă de Dușan Gligoriević.

Raiduri ale bombardierelor americane asupra Vietnamului de Sud

• Forțele Guvernului Revoluționar Provizoriu respectă încetarea focului

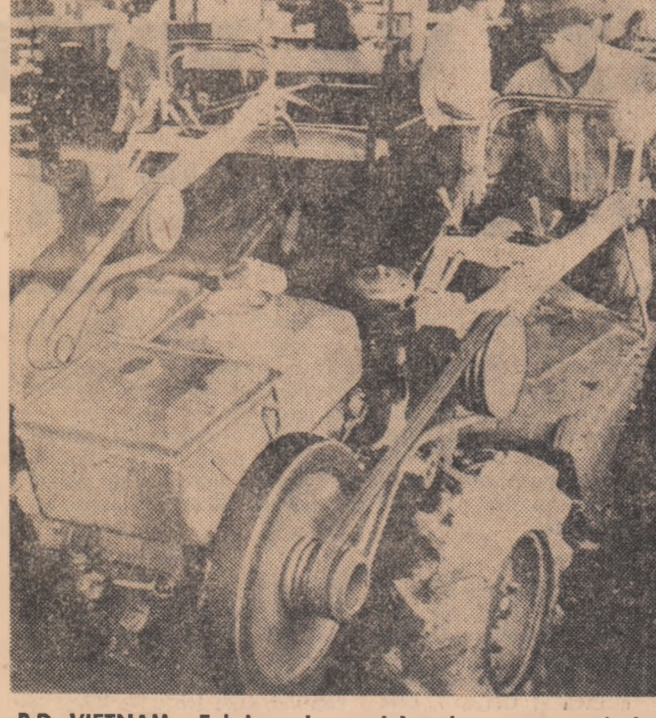
SAIGON. — Bombardierele strategice americane „B-52” și-au reluat vineri dimineața raidurile pe întreg teritoriul Vietnamului de Sud, la numai șase ore după expirarea armistițiului de 24 de ore anunțat de comandamentele americane și saigoneze, a anunțat un purtător de cuvânt militar american, citat de agenția France Presse.

Pe de altă parte, corespondenții de presă atrag atenția că forțele Guvernului Revoluționar Provizoriu continuă să respecte încetarea unilaterală a focului pe durata de 72 de ore comunicată anterior.

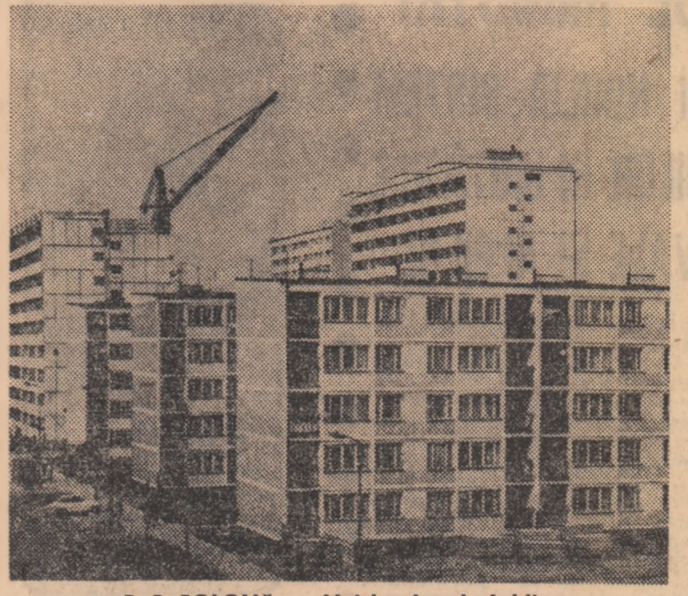
Demonstrații în S. U. A. și Canada împotriva războiului din Vietnam

Citeva mii de newyorkezi au organizat o demonstrație de protest împotriva războiului dus de Statele Unite în Vietnam. Coloana de manifestanți s-au adunat în Parcul central din New York, unde a fost organizat un miting. Participanții s-au pronunțat pentru retragerea trupelor americane de pe pământul vietnamez și pentru renunțarea la așa-zisa „politică de vietnamizare a războiului”, care este echivalentă cu continuarea acestuia.

Pe de altă parte, se anunță că și în capitala Canadei, Ottawa, au avut loc demonstrații de protest asemănătoare. Manifestanții au organizat un marș spre clădirea Parlamentului canadian, cerind desolidarizarea guvernului de la Ottawa de politica dusă de Statele Unite în Asia de sud-est.

R.D. VIETNAM. Fabrica de mașini-unelte pentru agricultură din Ha Tay.

R. P. POLONĂ. — Noi locuințe la Lublin

Lansarea în U. R. S. S. a satelitului „Intercosmos-2”

Rod al colaborării unor state socialiste

Potrivit programului de colaborare a țrilor socialiste în explorarea și folosirea spațiului cosmic în scopuri pașnice, la 25 decembrie 1969 a fost lansat, din Uniunea Sovietică, satelitul artificial al Pământului „Intercosmos-2”. Satelitul „Intercosmos-2” este destinat cercetării caracteristicilor ionosferice ale Pământului, concentrării electronilor și ionilor pozitivi, temperaturii electronilor în apropierea satelitului, precum și concentrării medii de electroni între satelit și punctele de recepție terestre.

„Intercosmos-2” a fost plasat pe o orbită având următorii parametri: distanța minimă față de suprafața Pământului (la perigeu) — 206 km; distanța maximă de la suprafața Pământului (la apogeu) 1.200 km; perioada inițială a revoluției 98,5 minute; înclinația orbitei — 48,4 grade.

Simultan cu măsurătorile ce se efectuează la bordul satelitului „Intercosmos-2”, observatoarele din Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, R.D. Germană, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică efectuează observații ionosferice.

Franța va lipsi de la reuniunea Consiliului Ministerial al U. E. O.

Franța nu va participa la viitoarea reuniune a Consiliului Ministerial al Uniunii Europene Occidentale, care se va ține la Bruxelles în zilele de 9 și 10 ianuarie 1970, anunță agenția France Presse, citind cereri competente din Paris.

Guvernul francez — adaugă A.F.P. — continuă examinarea anumitor aspecte ale propunerilor formulate la 4 decembrie de ministrul de externe al Belgiei, Pierre Harmel, președintele în exercițiu al Consiliului U.E.O., cu privire la reglementarea actelor diferende din cadrul organizației.

După atentatul de la Kampala

tare, a cinci palate, mai multor castele de vinătoare, un parc de automobile din care nu lipseau „celebritățile” epocii în numeroase exemplare plus 1.400 dolari pentru „zile negre”.

Guvernul își vedea blocate tentativele de a crea un stat centralizat, modern, de a înălța tribulismul generator de antagonisme artificiale, de a elibera omul simplu de anacronismul serviciilor feudale — cum sublinia președintele Milton Obote. Oamenii monarhiei crescuseră chiar un partid opoziționist al cărui nume în traducere însemna „regele veșnic”. Inten-

ORIENTUL APROPIAT

• Reuniunea șefilor de stat ai R. A. U., Sudan și Libia • Dezmințirile premierului iordanian • Incidente israeliano-arabe

TRIPOLI. — La Tripoli au continuat vineri lucrările reuniunii tripartite la nivel înalt, la care iau parte șefii de stat ai Libiei, R.A.U. și Sudanului. Potrivit cotidianului egiptean „Al-Ahram”, convorbirile de la Tripoli au ca scop stabilirea unei mai strânse colaborări între cele trei țări în domeniile politice, economice, culturale și militare. Agenția M.E.N. relatează că au fost examinate o serie de propuneri care au ca scop crearea unui Comitet comun format din miniștrii apărării, de externe și al economiei.

AMMAN. — Într-o declarație făcută ziariștilor la Amman și difuzată de agenția Reuter, primul ministru al Iordaniei, Bahjat Al Talhouni, a dezmințit relațiile potrivit cărora în cadrul conferinței arabe la nivel înalt de la Rabat ar fi intervenit o sciziune între șefii statelor participante. Sintetizând diversele opinii formulate în cursul acestei conferințe, premierul iordanian a arătat că unele state arabe au declarat în mod sincer că, deocamdată, nu pot contribui la pregătirile militare împotriva Israelului; altele au anunțat că nu pot depăși angajamentele pe care și le-au asumat anterior.

CAIRO. — Aviația israeliană a încercat din nou vineri să efectueze raiduri de bombardament asupra unor poziții egiptene situate în zona Canalului de Suez — transmite agenția M.E.N. În cursul uneia din aceste acțiuni, artileria egipteană a atins un avion israelian, care s-a prăbușit în apele Golfului de Suez.

AMMAN. — Trei formațiuni de avioane israeliene au bombardat vineri mai multe localități situate în partea de nord a văii Jordanului — a anunțat un purtător de cuvânt militar iordanian. Avioanele israeliene s-au retras după intrarea în acțiune a artileriei iordaniene.

„Finacial Times” observă în toamnă că „Uganda nu apare des pe primele pagini ale presei internaționale”. Dar în acest decembrie despre care nu ne putem plînge că ar fi sărac în evenimente internaționale, Uganda este o prezență ușor neobișnuită în coloanele ziarelor. Evenimentul ce a adus în actualitate această țară africană cu numai 9.526.000 locuitori (într-un deceniu s-a înregistrat o creștere a populației de trei milioane, ceea ce reprezintă un record demografic) l-a reprezentat atentatul de la Kampala. Președintele Milton Obote părăsea stadionul din capitală, ce găzduise un miting popular, când într-o noapte s-a auzit mai multe focuri de revolver. Obote a fost rănit dar fără gravitate; spitalizarea lui s-a redus la câteva zile.

Atentatul a obligat autoritățile să ia, prompt, măsuri severe — de la starea de urgență declarată în întreaga țară până la interzicerea partidelor politice. După șocul produs de împușcăturile de la Kampala, atmosfera a rămas calmă. Observatorii încearcă, însă, să deslușească mobilurile acestui act. Privirile se întorc către un trecut apropiat.

Până în primele luni ale anului 1965 Uganda reprezenta un paradox: era singura republică din lume condusă de un rege, „Tara papirusului”, cum obișnuiau reporterii să o denumească, moștenite de la colonialism o fărâmiță care favoriza disensiunile. Tînăra republică era formată din... patru regate: Buganda, Toro, Bunyoro și Ankole. Regele Bugandei, Mutesa al II-lea, a devenit președintele Ugandei independente păstrându-și nu numai un guvern propriu ci chiar și... o armată. Mutesa era posesorul unor domenii ce se întindeau pe 90.000 hectare, a cinci palate, mai multor castele de vinătoare, un parc de automobile din care nu lipseau „celebritățile” epocii în numeroase exemplare plus 1.400 dolari pentru „zile negre”.

Guvernul își vedea blocate tentativele de a crea un stat centralizat, modern, de a înălța tribulismul generator de antagonisme artificiale, de a elibera omul simplu de anacronismul serviciilor feudale — cum sublinia președintele Milton Obote. Oamenii monarhiei crescuseră chiar un partid opoziționist al cărui nume în traducere însemna „regele veșnic”. Inten-

după atentatul de la Kampala, autoritățile au luat o serie de măsuri pentru punerea în valoare a potențialului și a resurselor economice ale țării. Aceste măsuri au urmărit să dea posibilitatea tuturor cetățenilor — și mai ales tinerilor — să obțină o calificare și să presteze o activitate productivă. Elaborarea „cartei omului simplu” s-a realizat parțial dar extrem de importantă de consolidare — scria „Finacial Times”. Președintele Obote a precizat un program de prefaceri politice și economice care să înălțare moștenirea colonială. Problema esențială în noua etapă era cea a economiei. Multe decenii economice țărilor își baza speranțele pe bumbac și cafea. Soarta balanței comerciale depindea de fluctuațiile prețurilor.

Referindu-se la evoluția conflictului militar, Ojukwu a declarat că esuarea tentativei de negocieri coincide cu o recrudescență a activității operaționale, concentrată îndeosebi în sectorul Owerri.

Referindu-se la evoluția conflictului militar, Ojukwu a declarat că esuarea tentativei de negocieri coincide cu o recrudescență a activității operaționale, concentrată îndeosebi în sectorul Owerri.

Evoluții argentine

La Casa Rosada — sediul prezidențial al guvernului Onganía — au fost adoptate recent câteva măsuri ce au dat naștere la interpretări diferite. Unul din decret, semnat de președintele Argentiniei, acordă amnistie generală deținuților politici închiși în virtutea dispozițiilor legislației stării de asediu, promulgată în iunie anul-acesta. O altă măsură adoptată se referă la anularea autorității sentințelor de condamnare hotărâte de instanțele militare înființate în timpul ultimelor cinci ani sîngerose din localitatea Cordoba. În sfîrșit, abrogarea dreptului de intervenție a organelor guvernamentale în afacerile Confederației Generale a Muncii și o pasivitate curioasă a actualului regim față de intensificarea activității foștelor partide politice sînt alte elemente care, adăugate primelor, înmulțesc supozițiile privind intențiile regimului de la Buenos Aires.

Nu observatori apreciază că noile hotărîri s-ar datoră existenței unor fricțiuni în rândurile armatei. Potrivit acestor cercuți, o parte din ofițeri — cei adevărați muncitori — printr-o căsuță s-ar găsi și ministrul de interne Guillermo Bordaberry și reușit la un moment dat să-și convingă pe șeful statului, sub presiunea crescîndă a manifestanților populari, de necesitatea unor „reforme” (caracterul și profunzimea acestor reforme fiind greu precizabile). Opoziția majorității corpului de ofițeri superiori l-a împiedicat însă pe generalul Onganía — susținut unii — să treacă la îndeplinirea proiectelor promise, în locul acestora, adoptîndu-se doar ultimele decrete. Pentru rezolvarea numeroaselor probleme economice, s-au căutat soluții care au evitat reformele de profunzime, neglijîndu-se în schimb la împrumuturi străine. Impunerea unor severe restricții privind majorarea salariilor a dus la creșterea nemulțumirii muncitorilor și mulțumirii costul vieții urcarea în 20 de luni cu 40 la sută).

Paralel cu agravarea șomajului, cu operarea unor concedieri masive în centrele muncitorești Tucuman și Santa Fe, cu închiderea unor rafinării de zahăr, autoritățile și-au înăspriț poziția față de mișcările revendicative, ordonînd intervenția forțelor armate.

Asemenia măsură au determinat un climat politic favorabil sindicatelor „rebele” acelei ramuri a Confederației Generale a Muncii, recunoscută pentru nonconformismul ei față de politica oficială. Încălzite de evoluția evenimentelor, autoritățile au dictat dizolvarea acestei organizații și arestarea liderilor ei. De pe urma acestei situații au profitat imediat sindicatele „participaționiste”, acei lideri adepți ai „peronismului fără Peron”, ce au pîșit cu câteva luni înainte pe calea conștientizării autorităților guvernamentale. Unii comentatori sînt înclinați să atribuie ultimele măsuri adoptate la Buenos Aires intenții guvernului de a provoca noi fisuri în miscarea sindicală, pentru a înălțura orice posibilitate de reînnoire pe scară națională a forțelor potrivnice întăririi regimului.

Acordarea amnistiei generale deținuților politici (se spune totuși că 200 de lideri muncitorești continuă să fie deținuți, sub diferite motive) anularea unor sentințe, retragerea reprezentanților guvernului din incinta sedurilor sindicale, au dat satisfacție anumitor lideri sindicali, peronisti, provocînd chiar un oarecare reflux al mișcării revendicative. O chemare la greva generală a fost anulată în ultimul moment.

Măsurile adoptate recent nu provoacă noi fisuri în miscarea sindicală. Cît va dura această „pauză” e greu de prevăzut.

IOAN TIMOFTE

Alegeri în Japonia

La 27 decembrie alegătorii japonezi se prezintă în fața urnelor pentru a alege deputații în Camera inferioară a Dietei japoneze. Campania electorală desfășurată timp de 18 zile a predată o serie de caracteristici deosebite de alegerile precedente fiind condițiile excepționale în care ea a avut loc. Termenul scurt a făcut ca pregătirile inopinate să acorde un evident avantaj Partidului liberal-democrat, de guvernământ, care deține o majoritate confortabilă în ambele camere ale Dietei. Organizație mai devreme și în scopul nemăsurat de a evita discuțiile pe marginea termenilor ambigui ale recentei înțelegeri cu S.U.A. privind retrocedarea Okinawei în 1972 și statutul bazelor militare americane din insulă, alegerile care încep minime ar putea să asigure — dacă este să luăm în seamă și sondajele de opinie efectuate în Japonia în aceste zile — o aproximativ același număr de locuri liberal-democraților. Campania electorală, prin intensitatea cu care s-a desfășurat, a dezvăluit aspecte caracteristice campaniilor prezidențiale americane, pe lângă aspectul pitoresc specific tradițiilor japoneze. Au fost trimbițate pe toate portativele posibile, roșuțele liberal-democraților în răstimpul care a trecut de la cel de-al II-lea război mondial, și pînă în prezent, în timp ce opoziția dezvoltă dificultățile ce persistă, denunțată politica oficială considerată imobilă, anacronică. Liberal-democrații se încred în efectul argumentelor economice asupra masei alegătorilor de la care se așteaptă „să închidă ochii” asupra fricțiunilor interne care au izbucnit pentru prima dată în public cu o astfel de ocazie vitală pentru partid cum sînt alegerile de astăzi. Este vorba și de o prevedere constituțională „chikheba” care opune în timpul alegerilor candidații aceluiași partid în circumscripțiile care pot trimite în Camera Reprezentanților între 3 și 5 deputați. Partidul liberal-democrat, mai puternic, poate să desemneze mai mulți candidați pentru aceeași circumscripție, fiecare lupțindu-se împotriva colegului de partid pentru a atrage cele mai multe voturi necesare reprezentării în Cameră. Acest aspect al alegerilor japoneze moștenit încă de la începutul acestui secol conferă alegerilor un plus de tensiune, izvoată din luptele paralele dintre candidații aceluiași partid pe lângă cele transversale între partide. Sistemul dezavantajează net partidele mici, voturile alegătorilor împărțindu-se nu numai între candidații desemnați de partide dar și cu cei așa-zisi independenți care nu au obținut desemnarea din partea vreunui dintre cele 12 fracțiuni principale ale Partidului liberal-democrat și care în cazul victoriei se aliniază imediat, așa cum au dovedit-o alegerile precedente, Partidului liberal-democrat. În prezent pe listele electorale au fost înscrise 945 de candidați între care 325 ai P.L.D., 183 ai Partidului Socialist Japonez, 123 ai Partidului Comunist Japonez, cîte unul pentru fiecare circumscripție electorală, 76 de KOMIITO, 68 ai P.S.D., 37 din partea partidelor minore și 132 de independenți. S-a remarcat cu ocazia acestei campanii electorale sumele mari cheltuite, un argument în plus pentru comparația cu campania prezidențială din S.U.A. Liberal-democrații au cheltuit peste zece miliarde de yen, aproximativ o sută de milioane yen pentru fiecare candidat nou pentru a ține victorios. Sumele cheltuite de acest partid sînt incomparabil uriașe față de cele de care au dispus celelalte partide, socialist și comunist, pentru că nu trebuie uitat că cei mai bogati susținători materiali ai partidului liberal democrat, reprezentanții monopolurilor varșă anual procentul important din veniturile lor în securile partidului de guvernământ. Dar chiar în aceste condiții, unele sondaje indică posibilitatea creșterii numărului voturilor acordate comunistilor.

DOINA TOPOR

pe scurt

CONDUCTA PETROLIERĂ DINTRE TANZANIA ȘI ZAMBIA A FOST DINAMITATĂ

• CONDUCTA PETROLIERĂ care face legătura între Tanzania și Zambia a fost dinamitată de un grup de sabotori neidentificați — s-a anunțat vineri în capitala tanzaniană, Dar es Salaam. În urma exploziei, ce s-a produs pe teritoriul Tanzaniei, la aproximativ 300 kilometri de frontiera cu Zambia, conducta a fost grav avariată, iar transportul petrolului a fost sistat.

• Oficialitățile tanzaniene au decis, o noaptea, în vederea elucidării împrejurărilor în care a avut loc explozia.

• 6.000 DE MINERII din bazinul carbonifer belgian Limbourg au declarat o grevă pe timp nelimitat, în semn de protest împotriva respingerii de către

cercurile patronale a revendicării lor de majorare a salariilor.

• „ESCADRONUL MORTII” A INCALCAT „ARMISTIUL” A • „ESCADRONUL MORTII” a încalcat „armistițiul” anunțat cu ocazia sărbătorilor de iarnă, care urma să dureze pînă după Anul Nou. Potrivit unui comunicat al poliției braziliene, în orașul Sao Paulo au fost găsite miercuri șase cadavre la încă două persoane „ca antecedente penale”.

• GUVERNUL PERUVIAN a hotărît trecerea sub control direct al președinției republicii a Comandamentului comun al forțelor armate. Decretul prevede că, în caz de război, comanda supremă a armatei va fi preluată de președintele țării.

• O ECHIPĂ DE CHIRURGI de la spitalul din New York a realizat joi o operație de transplantare a inimii și plămînilor

unui pacient suferind de emfizem pulmonar. Un purtător de cuvînt al spitalului new-yorkez a precizat că este pentru prima oară cînd se execută o asemenea transplantare triplă. Operația, care a durat peste trei ore, s-a desfășurat sub conducerea cunoscutului chirurg Walter Billehe. Numele donatorului, o femeie în vîrstă de 50 de ani, și cel al pacientului, un bărbat de 43 de ani, nu au fost dezvăluite.

VIAJA A EXISTAT ÎN AFARA PĂMÎNTULUI... • DACĂ ar fi să dăm crezare unei noi analize chimice a meteoritelor, viața a existat în afara Pămîntului. Doi chimiști ai Universității engleze Bradford au anunțat că au identificat în meteorizi substanțe chimice care se pot forma numai în celule vii. Chimiștii Brooks și Shaw au detectat în meteorizi o substanță chimică pe care aceștia o cred că este sporopolenina, materialul biologic care formează învelișul exterior al grăunțele de polen. Diferite teste chimice au arătat că substanța din meteorizi se aseamănă cu sporopolenina atît din plantele de astăzi, cît și din plantele fosile.

Această constatare atestă că a existat viața în Univers înaintea formării Pămîntului, deoarece meteorizii sînt cel puțin tot atît de bătrîni ca Pămîntul. Fragmentele cercetate erau ale unor meteorizi mari căzuți la Orgueil, Franța, în 1864 și Muji, Kentucky, în 1950.

• ARHEOLOGII ENGBEZII vor să descopere cu ajutorul metodelor moderne locul de reședință al legendarului rege Arthur (prima jumătate a secolului VI). Există o serie de indicii potrivit cărora curtea regelui s-ar afla în apropiere de localitatea Cadbury. Aici pămîntul este cercetat cu magnetometre ultrasensibile. Datele obținute cu ajutorul acestor aparate sînt prelucrate de către un computer.

Liderul biazref despre o reglementare a conflictului nigerian

Într-o declarație făcută la Owerri, liderul biazref, generalul Odu-megwu Ojukwu, a subliniat că Biafra dorește pacea și că va depune eforturi în vederea unei reglementări negociate a conflictului cu autoritățile federale nigeriene.

El și-a exprimat, totodată regretul în legătură cu esuarea proiectului de reluare a tratativelor de pace dintre reprezentanții guvernului federal nigerian și delegația biazrefă.